

SETMANA SANTA

Girona 2002

Programa Oficial
SETMANA SANTA 2002

LA JUNTA DE CONFRARIES DE
SETMANA SANTA DE GIRONA,
agraeix a l'Ajuntament, Diputació de Girona a la Generalitat de Catalunya,
així com a les altres entitats i particulars
que ens han afavorit amb el seu ajut
i la seva col·laboració per tal de poder
atendre les despeses que comporta
la celebració de tots els actes
que es realitzen durant
la Setmana Santa, i que culminen amb la
Processó del Sant Enterrament del
Divendres Sant.

Edita:
JUNTA DE CONFRARIES
www.juntaconfrariesgirona.org

Portada:
DOMÈNEC FITA

Fotografies:
ÀNGEL

Realització:
IMPREMTA PAGÈS, S.A.
Tel. 972 42 01 07 - ANGLÈS (Girona)

Dipòsit Legal: GI-175-98

Apartat de Correus, 877 - 17080 GIRONA

EL PROGRAMA D'ENGUANY

- La Junta	6
- Pòrtic	7
- Presentació	9
- Programa d'actes	10 - 11
- Pregó d'enguany per Mns. Carles Soler - Bisbe de Girona	13
- Viacrucis	14 - 15
- Grup Proscenium	16 - 17
- Itinerari de la Processó del St. Enterrament	18 - 19
- Ordre de la Processó del St. Enterrament	21
- Exposanta	23
- La botiga de la Setmana Santa	24 - 25
- El cartell d'enguany: Domènec Fita	27
- Les Parròquies	29
- Concert de Setmana Santa	31

LA PASSADA SETMANA SANTA

- Pregó 2001	35 - 45
- Recull fotogràfic	46 - 47

COL-LABORACIONS

- Com més a prop de la font, més neta és l'aigua	50 - 51
- Maintenance des Confréries des Pénitents	52 - 53
- Molts itineraris i un sol camí	55 - 58
- Misses als Dolors	59
- Restauració dels Passos	60 - 61
- Creus dels Improperis	63 - 67
- Trobada de Jesús i Maria al Camí del Calvari	69 - 71
- Records i reptes en la Processó del Divendres Sant	73 - 75
- Reproducció dels nostres cartells	78 - 79
- Litúrgia de la Resurrecció	81 - 82
- El nostre Calvari	83 - 84

Membres de la Junta de Confraries

President:	Joaquim Velayos i Solé	CONFRARIA DE SANT HONORAT
Consiliari:	Mn. Alfons Riera i Gubau	CONSILIARI
Vicepresident:	Josep M. Nogué i Regàs	CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS
Tresorer:	Antoni Moreno i Pérez	CONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG
Secretària:	M. Josep Cayuela i López	CONFRARIA DE LA M. DE DÉU DELS DOLORS
Vocals:	Ramon Muntada i Artiles	CONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG
	Josep M. Costa i Bofill	CONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT
	Francesc Oliveras i Carreras	CONFRARIA DE LAPASSIÓ I MORT
	Josep Palomé i Roca	CONFRARIA DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS
	Màrius Fuertes	CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT
	Daniel Juliol i Galí	CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT
	Miquel Izquierdo i Rodríguez	CONFRARIA DE LA SANTA FAÇ
	Joaquim Rosa i Roca	CONFRARIA DE LA SANTA FAÇ
	Eugeni Cabré i Ribas	CONFRARIA DEL SILENCI
	Vicenc Pijaume i Juanola	CONFRARIA DEL SILENCI
	Josep Pla i Oliveras	CONFRARIA DE SANT HONORAT
	Albert Clotas i Figueras	CONFRARIA DE SANT ISIDRE
	Joan Pujol i Planas	CONFRARIA DE SANT ISIDRE
	Joan Pere Fàbrega i Mestras	CONFRARIA DE LA PASSIÓ
	Antoni R. Martín i Fàbrega	CONFRARIA DE LA PASSIÓ
	Joaquim Alegret i Taulé	CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE
	Xavier Ribera i Borrell	CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE
	Francesc X. Alberch i Comas	CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS
	Joaquim Moret i Sau	CONFRARIA DEL DAVALLAMENT
	Jordi Viltró i Romo	CONFRARIA DEL DAVALLAMENT

El goig de participar

CARLES SOLER, Bisbe de Girona

Aquest any 2002 tindrè el goig de participar per primera vegada de la Processó del Sant Enterrament, de tan entranyable tradició a Girona. M'uniré, d'aquesta manera amb els Manaies i totes les Confraries i Arxiconfraries que, agermanades per la Junta de Confraries de la Setmana Santa a Girona, amb exemplar dedicació s'esforcen per donar-li cada any major relleu i dignitat, i fomentar la devoció popular i espontània envers l'esdeveniment cabdal de la nostra Redempció, la gran manifestació de l'amor de Déu a la humanitat: la Passió, Mort i Resurrecció de Nostre Senyor Jesucrist.

He vist que en els programes dels anys anteriors hi figuren els horaris de les celebracions litúrgiques de la Setmana Santa, tant de la Catedral com les de totes les esglésies de Girona. Així com també del Viacrucis, el Camí de la Creu, del Pregó i d'altres actes culturals, directament relacionats amb els esdeveniments sagrats que es commemoren al llarg de la Setmana Santa.

Les devocions populars i els actes culturals ens ajuden a comprendre el que celebrem en les accions litúrgiques i alhora ens faciliten expressar amb més espontaneïtat els sentiments devocionals d'admiració i gratitud envers el gest suprem de l'amor de Déu a nosaltres: el Fill etern de Déu que dóna la vida per nosaltres.

Les celebracions litúrgiques i les manifestacions de la nostra devoció en els actes populars no poden quedar-se en l'expressió dels sentiments que susciten en nosaltres la Passió i Mort del Senyor, i la glòria de la seva Resurrecció. Han de portar-nos a renovar un compromís de vida cristiana més coherent amb la fe que professem en aquests esdeveniments de la nostra Redempció. Han de fer créixer i enfortir el nostre amor a Déu, expressat en les bones obres que ens cal practicar cada dia, començant pel compliment honrat i lleial dels nostres deures familiars, professionals i cívics.

COL·LEGI D'APARELLADORS
I ARQUITECTES TÈCNICS DE GIRONA

Col·legi
d'Enginyers Tècnics Industrials
de Girona

Enginyers Industrials
de Catalunya

Associació/Col·legi

Tradició i Modernitat

JOAQUIM VELAYOS
President de la Junta de Confraries

Els diferents actes que organitza la Junta de Confraries durant la Setmana Santa i en concret la processó del Sant Enterrament del Divendres Sant, formen part d'una de les tradicions més consolidades de Girona.

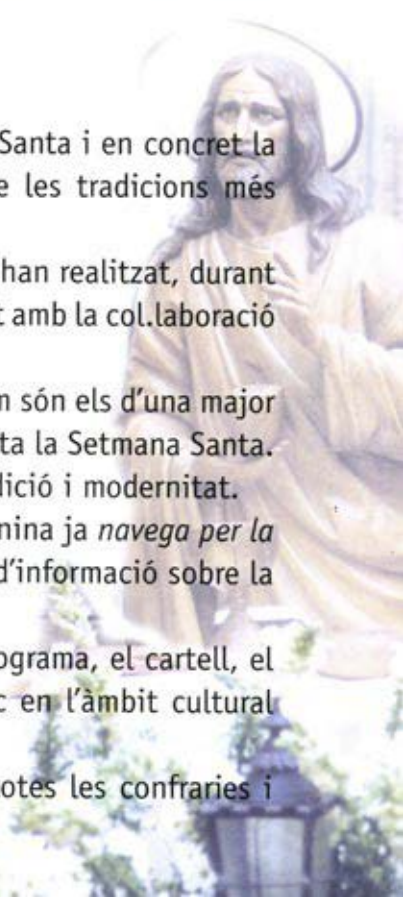
La magnífica *salut* de la nostra Setmana Santa és el resultat de l'esforç que han realitzat, durant anys, molts gironins i les diferents confraries que han comptat en tot moment amb la col.laboració i el suport de les diferents institucions.

Tot just iniciat el segle XXI, és el moment de plantejar-se nous objectius com són els d'una major presència a la societat i una potenciació del fet cultural de tot el que envolta la Setmana Santa. Objectius que podríem emmarcar en l'intent d'assolir un equilibri entre tradició i modernitat.

Pel que respecte a una major presència a la societat, la Setmana Santa gironina ja *navega per la xarxa*. A la pàgina Web de la Junta de Confraries s'hi pot trobar tota mena d'informació sobre la seva història, les confraries i sobre els actes que organitza la Junta.

L'actual equip de govern de la Junta s'ha proposat que la publicació del programa, el cartell, el pregó, la representació del Dimarts Sant i l'Exposanta, tinguin el seu lloc en l'àmbit cultural gironí.

Per assolir aquests nous objectius, és imprescindible la col.laboració de totes les confraries i comptar, com ha estat fins ara, amb el suport de totes les institucions.

Programa d'actes de la Junta de Confraries

VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Al Camí de les Creus

Dies: Diumenges: 17-02, 24-02, 3-03
i 10-03

A 2/4 de 5 de la tarda: Sortida a peu
de la Plaça dels Apòstols.

A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida amb el
Carrilet des del Pont de Pedra fins a
la primera capelleta.

EXPOSICIÓ EXPOSANTA 2002

Dies 19, 20, 21 i 22 de març: De 5 de
la tarda fins a 2/4 de 8 del vespre.

Dies 23, 24, 25, 26, 27 i 28 de març:
D'11 a 2 migdia i de 5 a 9 del vespre.

PREGÓ 2002

A càrrec de Monsenyor Carles Soler i
Perdigó, Bisbe de Girona.

Dia: Dilluns Sant 25 de març.

Hora: A les 8 del vespre

Lloc: Fontana d'Or.

REPRESENTACIÓ

«Jacint Verdaguer»

(Primer centenari 1845-1902)

EN DEFENSA PRÒPIA

Estrena: Dimarts Sant, 26 de març
del 2002.

Hora: A les 8 del vespre.

Lloc: Sala La Planeta.

Segona sessió:

Dijous 28 de març a les 8 del vespre.

PROCESSÓ DEL DIVENDRES SANT

Hora: A les 10 del vespre, sortida de
la Catedral de Girona.

Actes en què participa la Junta de Confraries

CELEBRACIONS A LA CATEDRAL

DIUMENGE DE RAMS

A les 11 h: Benedicció de Palmes i Rams a la plaça dels Apòstols de la Catedral.

Concelebració de l'Eucaristia.

DIMARTS SANT, a les 5 de la tarda: Missa Crismal.

DIJOUS SANT, a les 7 de la tarda: Missa vespertina del Sopar del Senyor.

DIVENDRES SANT:

A les 11h: Litúrgia de les hores.

A les 5 de la tarda: Celebració de la Passió del Senyor.

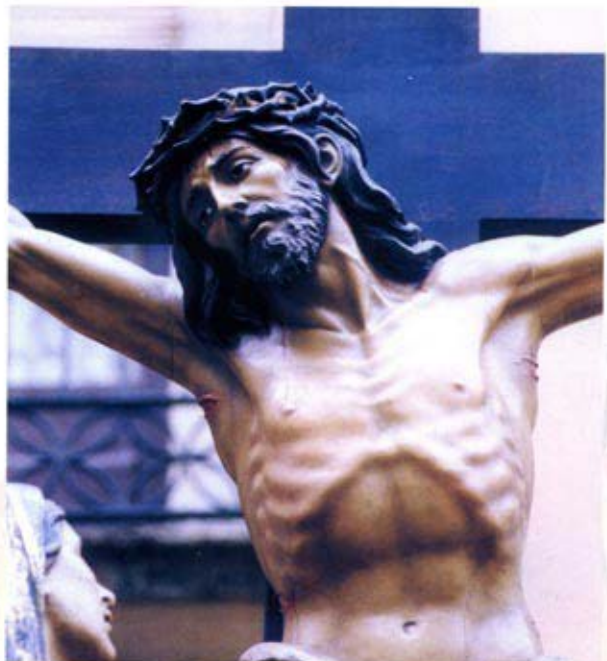
DISSABTE SANT, a les 11 de la nit: Vetlla Pasqual.

DIUMENGE DE RESURRECCIÓ

A les 11h: Missa Pasqual concelebrada, presidida pel Sr. Bisbe. Benedicció Papal.

MANAIES DE GIRONA

Sortida el dimecres 27 de març a les 8 de la tarda per fer entrega del penó. Sortida el Divendres Sant, 29 de març a 2/4 de 8 de la tarda per recollir el penó i assistir a la Processó.

Amb el suport de

Caixa de Girona

Rvdm. Mons.
Carles Soler **BISBE de GIRONA**

PREGONER SETMANA SANTA 2002

Nascut a Barcelona el 12 de setembre de 1932. Pèrit mercantil. Estudià Humanitats i Filosofia al Seminari de Barcelona. Llicenciat en Teologia (1961) i en Dret Canònic (1972) per la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma.

Ordenat prevere a la Capella del Col·legi Espanyol de Roma el 19 de març de 1960, ha exercit el ministeri a l'Arquebisbat de Barcelona. Entre altres càrrecs ha estat Professor del Seminari Menor, Superior del Seminari Major, Rector del Seminari Menor, Secretari general del Tribunal Eclesiàstic, Jutge diocesà, Consiliari diocesà de Dones d'Acció Catòlica, Rector de la parròquia de Sant Pius X de Barcelona, Vicari episcopal...

El 16 de juliol de 1991 fou nomenat Bisbe Títular d'Anglona i Auxiliar de Barcelona rebent l'ordenació episcopal el dia 22 de setembre de 1991. Com a Bisbe Auxiliar de Barcelona ha estat el Secretari General del Concili Pro-

vincial Tarraconense. Al mateix temps també ha tingut càrrecs en la Conferència Episcopal Tarraconense, així com a l'Espanyola. El dia 16 de desembre del 2001 prengué possessió de la diòcesi gironina.

Ha publicat «El Seminario Menor, qué es y que finalidad tiene» (Ponència a la I Assemblea de Seminaris Menors d'Espanya). «El procediment matrimonial canònic en el nou Codi». Barcelona 1984 (en col.laboració). «Pastoral de les vocacions» a la Miscel·lània en honor del Cardenal Narcís Jubany i Arnau, Barcelona 1992.

Amb el suport de
 Caixa de Girona

**PREGÓ: DILLUNS SANT,
 25 DE MARÇ - A LES 20h
 A LA FONTANA D'OR**

El Viacrucis

per SANTI THIÓ de POL, s.j.

DIUMENGES: 17 i 24 de febrer,
3 i 10 de març 2002.

LLOC: Al Camí de les Creus

HORA: A les 16,30 sortida a peu
des de la Plaça dels Apòstols.

A les 16,15: Sortida amb Carrilet des
del Pont de Pedra fins a
la primera capelleta

Jesús no podia amb la seva creu. Van obligar un tal Simó, de Cirene, que venia del camp. Segons Lluc, portava la creu darrere Jesús. Molta gent seguia la comitiva, especialment les dones que el planyien. Sorgeix la pregunta: realment, qui era cirineu de qui? Els primers cristians van trobar la resposta en el profeta Isaïes:

«Semblant a aquells que ens repugna de mirar, el menyspreàvem i el teníem per no res. De fet, ell portava les nostres malalties i havia pres damunt seu els nostres dolors. Nosaltres el teníem per un home castigat que Déu assota i humilia. Però ell era malferit per les nostres faltes, triturat per les nostres culpes; rebia la correcció que ens salva, les seves ferides ens curaven» (Is 53,5).

Jesús mateix havia proposat: «Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs, perquè el meu jou és suau i la meva càrrega lleugera» (Mt 11,29-30).

A quasi dos mil anys de distància ens informen diàriament de la passió del món. En

aquesta albada del tercer mil·lenni han estat molts els desastres naturals, però molt més severos són els danys quotidians provocats pels mateixos humans. Poblacions senceres indefenses contra la guerra, el robatori, la fam. Estem cofois d'haver signat la Declaració dels Drets Humans Universal, a la vegada que s'ha de reconèixer vergonyosament que la gran majoria de la població de la terra no els gaudeix.

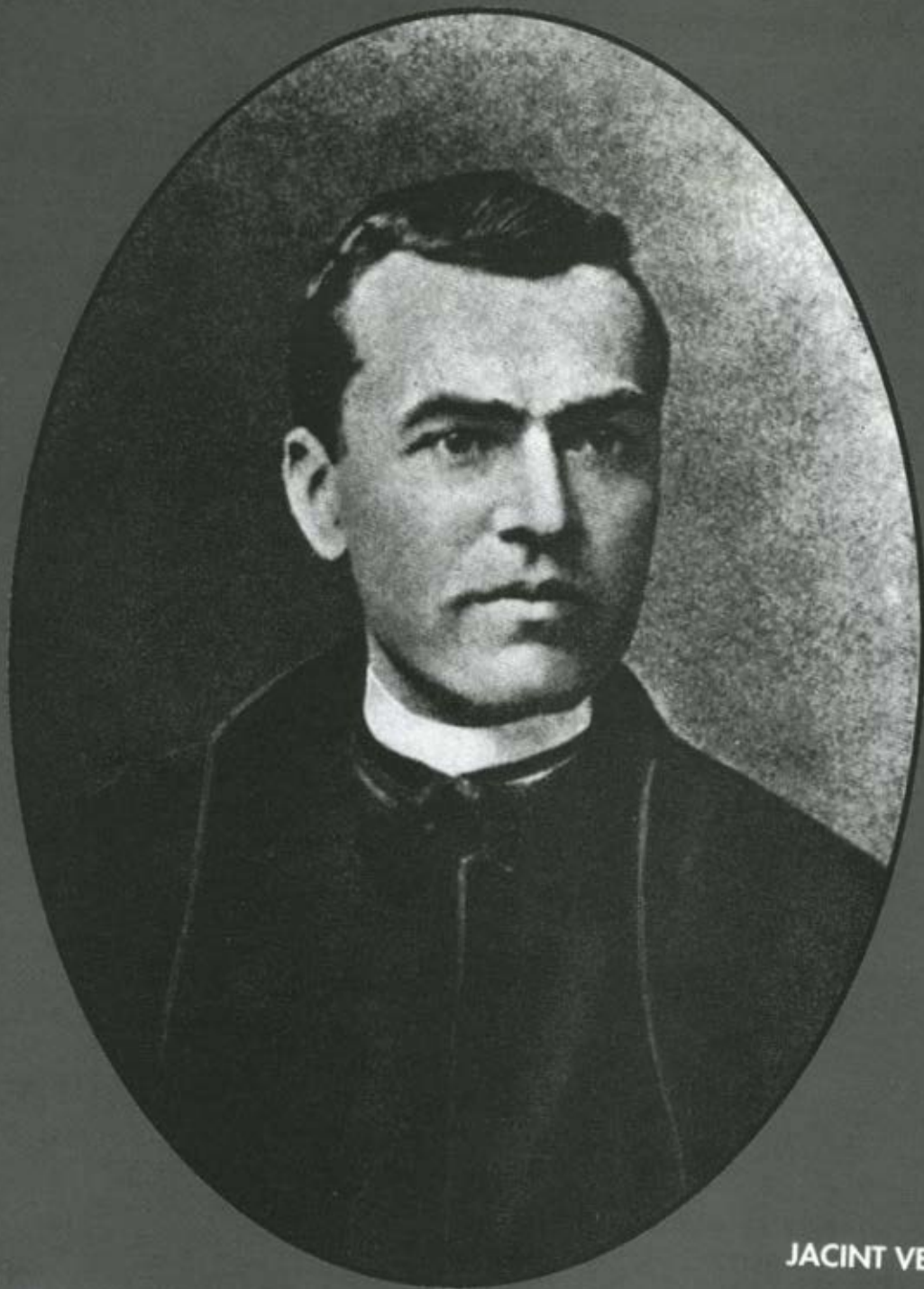
Les dues passions, la de Jesús i la del món, han motivat al llarg dels segles una devoció viva. Si viatgem per Europa, trobarem arreu testimonis d'una enorme admiració pel camí de la creu de Jesús. També entre nosaltres són ben conegudes les representacions de la Passió en diversos pobles de Catalunya, com ara Ulldecona, Cervera, Olesa, Esparreguera. Fins i tot, es donen amplificacions d'alguns pas de la Passió, com ara els Tambrs de Calanda que fan referència al terratrèmol que es produí en morir Jesús, segons St. Mateu, o l'escenificació de la mort, de Verges, o la rifa dels vestits que fa jugar a les monedes a totes les cantonades d'una població. Fàcilment es veuen a les nostres esglésies les catorze creus o quadrets numerats amb les escenes del camí. Encara, l'any passat, a les mateixes pàgines que ara ens ocupen en Narcís-Jordi Aragó tenia un record entrañable per al nostre Camí de les Creus, fora muralles.

Els pelegrins de Terra Santa, després de vi-

sitar els llocs sants, mesuraven els passos del Senyor des de la casa de Pilat, el Petroni, fins al Calvari. Així, després, reproduïem fins i tot topogràficament, per als veïns i forasters que no podien peregrinar, un camí local amb columnes, escultures o bé ermites, dedicades als diferents passos de la Passió.

En el Viacrucis actual es recullen quatre devocions que van tenir gran difusió: 1a, la referida pelegrinació a Terra Santa; 2a, la devoció a les caigudes de Jesús, voluntàries les primeres, en rentar els peus o en pregar a l'Hort de Getsemani o suposades, després dels assots o sota el pes de la creu, ben versemblants, considerant l'ajut esmentat del Cirineu; 3a, la devoció a les anades i vingudes judicials, prèvies al camí dolorós; i, finalment, 4a, la devoció a les aturades (estacions) vergonyants davant del públic com ara davant les dones o les aturades de la crucifixió, de la mort i de la sepultura.

Actualment, a les catorze «estacions» de la tradició medieval se n'hi afegeix una, dedicada a la consideració de Jesús ressuscitat. Jesús, en submergir-se entre dos ajusticiats aconsegueix una fosa cinematogràfica. De tal manera es desfigurà que va fer possible descobrir-lo per amor enmig del més desgraciat del nostre món. Després de contemplar-lo, el creient se sent agraït per l'alleujament de la proximitat de Jesús a les pròpies penes i rep una empenta radical cap a la solidaritat.

JACINT VERDAGUER

**DIMARTS 26 DE MARÇ
A LES 8 DEL VESPRE**

GRUP PROSCENIUM

presenta:

JACINT VERDAGUER

PRIMER CENTENARI (1845-1902)

Segona representació: Dijous 28

REPRESENTACIÓ

En defensa pròpia

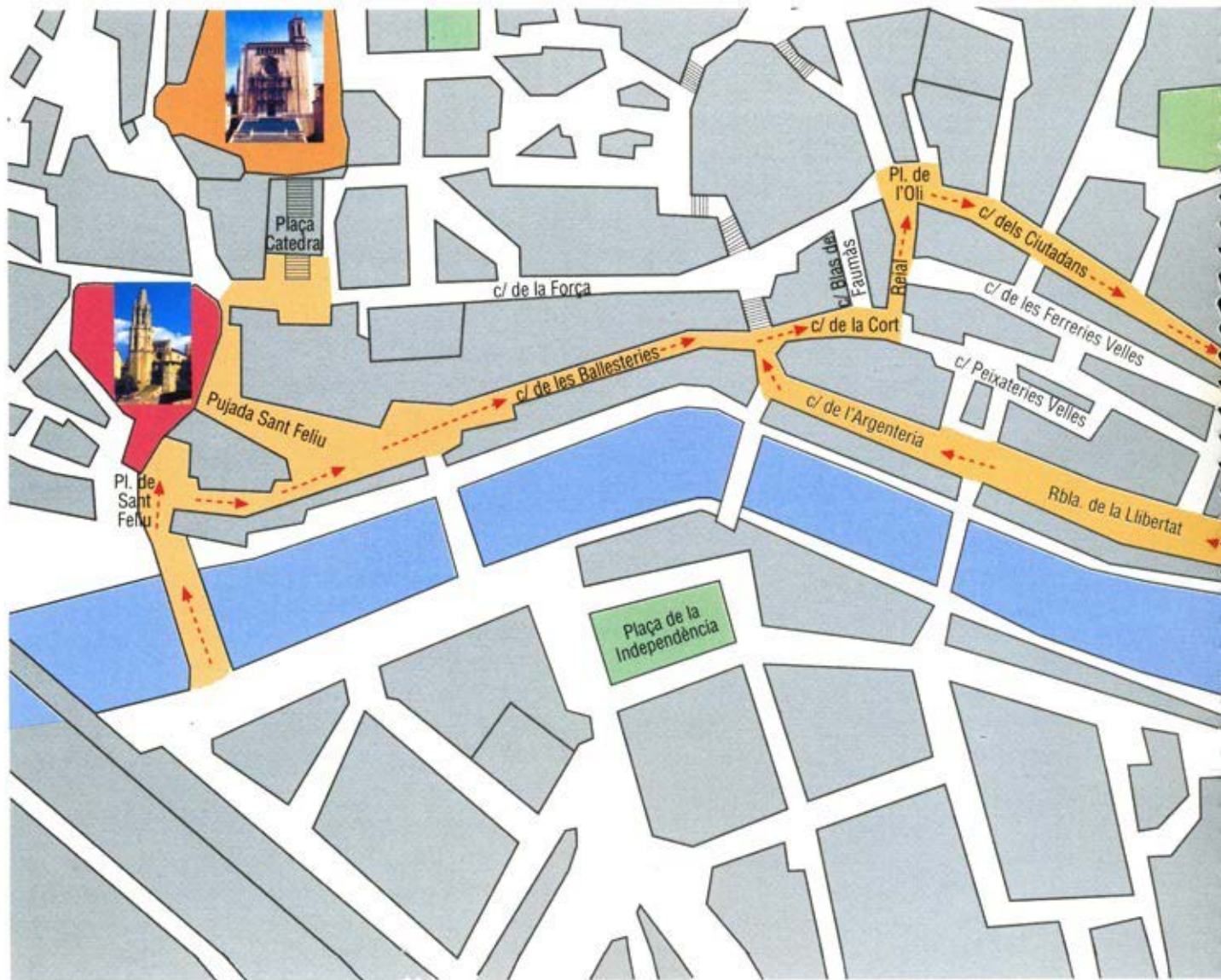
Direcció: JOAN RIBAS

Per tot Catalunya se celebra aquest any el primer centenari de la mort de Jacint Verdaguer. Sembla que es vol recuperar, en unes poques diades, la importància de qui va ser considerat en vida el «poeta nacional». La seva obra, ingent, variada i rica, ha servit d'inspiració als millors cants i elogis a la pàtria catalana, però no sempre ha tingut l'admiració i el reconeixement que mereixia.

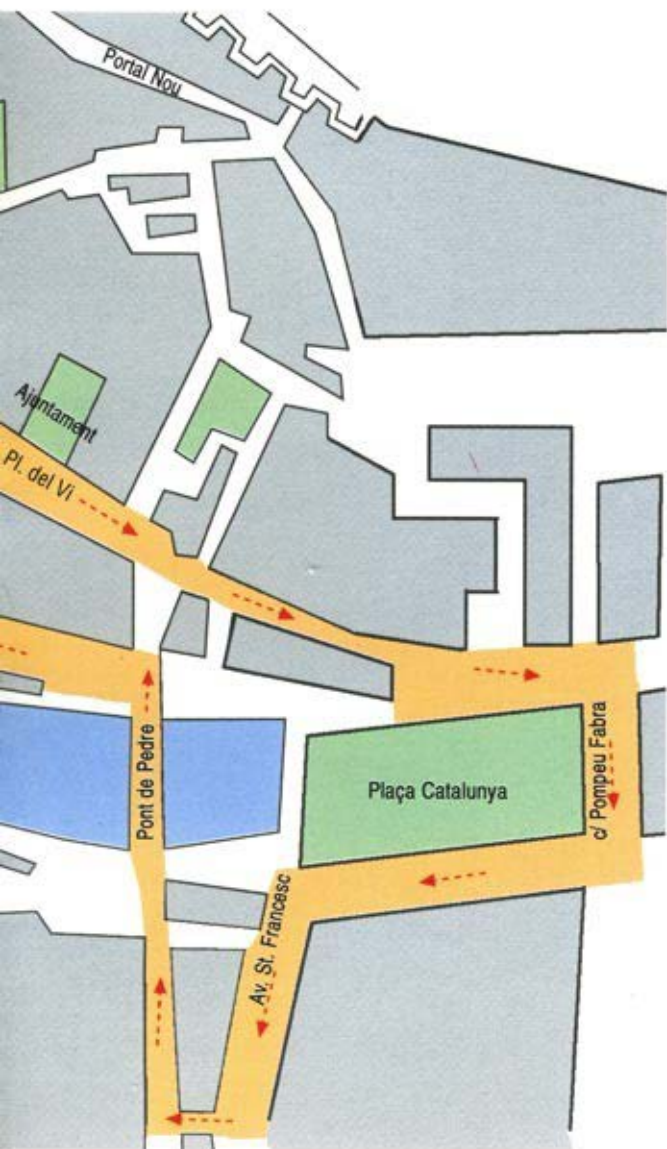
El Grup Proscenium ja va presentar en la Setmana Santa de l'any passat un muntatge sobre la vida i l'obra del capellà-poeta. La bona acollida que va tenir per part del públic, ens obliga a no passar per alt aquest any el seu centenari, i tornar a incidir en una obra tan extensa que no s'esgota en una actuació. Així hem intentat bastir sobre el mateix esquema anterior una nova visió d'una vida tan rica com atzarosa i complexa i recrear les atmosferes que van inspirar els seus poemes. La tragèdia que es va desencadenar, finalment, sobre Verdaguer per haver volgut seguir fidel a les seves idees, es va expressar en una sèrie d'articles al diari «La Publicitat» amb el nom genèric de «**En defensa pròpia**». El poeta deixava de costat la inspiració per rebel·lar-se contra els convencionalismes de l'època. Seguir aquella polèmica és adonar-se de la soledat de l'home que lluita a contracorrent i al qual no es dubta a marginalitzar, malgrat haver-lo lloat anteriorment com el més genuí representant del pensament romàntic català. El nostre muntatge resseguirà aquesta trajectòria vital amb el component bàsic dels seus versos i narracions.

ENTRADA LLIURE

Itinerari de la Processó

del Sant Enterrament

DIA 29 DE MARÇ 2002
NIT A LES 10

- Plaça de la Catedral
- Portal de Sobreportes
- Pujada Sant Feliu
- Carrer Ballesteries
- Cort Reial
- Carrer Ciutadans
- Plaça del Vi
- Carrer Albareda
- Plaça Catalunya
- Avinguda Sant Francesc
- Carrer Fontanilles
- Carrer Nou
- Pont de Pedra
- Rambla de la Llibertat
- Argenteria
- Ballesteries
- Pujada Sant Feliu
- Portal de Sobreportes
- Plaça de la Catedral

”la Caixa”

Ordre de la Processó del Sant Enterrament

<p>1 Manípul de Manaies.</p> <p>2 Porrer</p> <p>3 Confraria de Jesús i els Nens
(Pas de l'Entrada Triomfal de Jesús a Jerusalem)</p> <p>4 Banda de Música de Ginestar
(Tarragona)</p> <p>5 Confraria de Sant Honorat
(Pas de la Institució de l'Eucaristia)</p> <p>6 Confraria de Sant Isidre Llaurador i Sant Galderic (Pas de l'Oració de Jesús a l'Hort de Getsemani)</p> <p>7 Confraria de Jesús Crucificat
(Pas de l'Ecce Homo)
(Pas de la Caiguda de Jesús)
Banda de Música dels Manaies</p> <p>8 Confraria del Silenci (Pas de la Trobada de Jesús amb la seva Mare)</p> <p>9 Confraria de la Santa Faç
(Pas de la Trobada de Jesús amb la Verònica)</p> <p>10 Confraria de la Passió
(Pas de l'Agonia de Jesucrist)</p> | <p>11 Banda musical de Vilafamés
(Castelló de la Plana)</p> <p>12 Arxiconfraria de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist
(Creu d'Improperis)</p> <p>13 Arxiconfraria de la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist.
(Imatge de Jesús Crucificat).</p> <p>14 Confraria del Davallament
(Pas del Davallament de Jesús de la Creu)</p> <p>15 Confraria de la Mare de Déu dels Dolors
(Pas de la Dolorosa)</p> <p>16 Banda Musical</p> <p>17 Confraria del Sant Sepulcre
(Pas dels Perfums)
(Guàrdia del Sant Sepulcre)
(Pas del Sant Sepulcre)</p> <p>18 Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona</p> <p>19 Tancament a Cavall</p> |
|---|---|

LÀPIDES I MARBRES
RUSTEY, S.L.

TALLERS:

Mas Ramada, 9 - Tel. 972 22 26 06
Carme, 241 - Tel. 972 22 42 53

OFICINA:

Enderrocades, 12 - Tel. 972 20 42 14
Fax 972 22 67 33 - 17004 GIRONA

REGALS
ROURA

- OBJECTES DE REGAL
- FLORS SEQUES
- CERERIA

c/ Ciutadans, 22 - Tel. 972 20 33 19
17004 GIRONA

Carnisseria
Xarcuteria

mir

Carme, 155 - Tel. 972 20 81 37
GIRONA

bonsai
futons
moble oriental

J
A
P
●

c/ RAMON TURRÓ, 17
TEL. 972 20 07 95
17001 GIRONA

COMPRAVENDA DE MOBLES
I TOTA MENA
D'OBJECTES ANTICS

Mercaders, 6 - Tel. 972 21 34 94
17004 GIRONA

OPEL

Àngel Blanch, s.a.

Ctra. Nacional II, km 710,5
FORNELLS DE LA SELVA (Girona)
Tel. 972 47 60 28

• TABAC
 • FUMADOR
 • REGALS
 • PAPERERIA
 • FOTOGRAFIA
 • REVELATS
 • REVISTES

Ciutadans, 10
 Telèfon 972 20 64 92
 17004 GIRONA

|||||
RESTAURANT
CAFETERIA

Garbí

Pompeu Fabra, 13 - Tel. 972 20 30 36
17002 GIRONA

GALERIA D'ART
EL MOLÍ

BELLES ARTS
CERÀMICA I EINES
PINTURES
MATERIAL D'ART
MARCS D'ENCÀRREC
MANUALITATS

Sta. Clara, 15-17 - Tel. 972 20 36 34 - 17001 GIRONA
St. Agustí, 38 - Tel. 972 20 55 11 - 17003 GIRONA

Exposanta 2002

**Dies 19, 20, 21 i 22
de març 2002**

De cinc de la tarda
fins a dos quarts de
vuit del vespre.

**Dies 23, 24, 25,
26, 27 i 28
de març 2002**

Matí: d'onze a dues.

Tarda:
de cinc a nou
del vespre.

La Botiga de la

La Junta de Confraries de Girona, amb l'ànim de donar difusió, així com de popularitzar-los, ha editat una sèrie d'objectes que exposa en aquesta pàgina i que es poden adquirir durant la Setmana Santa a l'exposició de l'església dels Dolors, i a la parada que s'instal·larà el dissabte dia 23 de març a la Rambla i el Divendres Sant dia 29 a la plaça de la Catedral.

Estoig recopilatori de tots els pins dels diferents confreres que s'han editat.

Litografies signades pels diferents autors dels Cartells de Setmana Santa. Disposem dels artistes HUEDO, QUIM HEREU, ABRAS, ROCA COSTA, NARCÍS COMADIRA i del cartell d'enguany l'autor del qual és l'artista gironí Domènec Fita.

Setmana Santa del 2002

Figures de fang que reproduïxen els diferents confreres, pintades i sense pintar, original dissenyat per l'artista gironina Cio Avellí.

Sobres amb matasegells oficials concedits per la Direcció General de Correus i Telègrafs.

PASTISSERIA

CATERING
a Girona des de 1898

Santa Clara, 45 - Telèfon 972 20 32 81 - 17001 GIRONA

**ESTANC
TEIXIDOR**

LOTO PRIMITIVA
BONO
1 X 2

Amb validació
informàtica

El plaer de fumar moderadament

Carme, 171 - Tel. 972 20 46 40 - GIRONA

TALLER D'ARTESANIA

RAMON BOIX

BRONZER i LLAUNER

c/ Ballesteries, 17 - Tel. 972 20 67 97
17004 GIRONA

TALLER: Tel. 972 40 25 24
Fax 972 40 25 28

GRUES: Tel. 972 40 25 26
Fax 972 40 25 29

Ctra. Sta. Coloma, 80 - 17005 GIRONA

GALERIA D'ART I RESTAURANT

Pujada de la Mercè, 10 - c/ Beates, s/n
17004 GIRONA

CAFETERIA

Tels. 972 22 80 14 - 972 22 13 60
Fax 972 20 36 92

STOKKE
mobiliari ergonòmic

L'HEURA

Sta. Clara, 44 - Tel. 972 21 01 38
GIRONA

Ciutadans, 3
GIRONA

e-mail: naves@detallsport.es

Pl. Independència, 3
Tel. 972 20 59 62
17001 GIRONA

MAR PLAÇA
restaurant

Especialitat en:
Peix de la costa i marisc viu

Domènec Fita

Currículum de l'artista

- 1927** Neix a Girona, 10 d'agost
- 1932-36** Assisteix a una escola Montessori de la Generalitat.
- 1940-43** Alumne del mestre Joan Carrera.
- 1943-45** Cursa estudis a l'Escola d'Arts i Oficis d'Olot.
- 1945-51** Escultura, pintura i professorat a l'Escola de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona.
- 1948** Arts de Sant Jordi de Barcelona.
- 1950** Formació del «Grup Flamma». «Fundació Amigó Cuyàs». Beca d'estudis a París.
- 1951** «Fundació Amigó Cuyàs». Viatge d'estudis al Sud d'Espanya.
- 1952** «Fundació Amigó Cuyàs» Viatge d'estudis a Espanya peninsular i Balears.
- 1953-56** Tres anys de convalescència en una clínica, a causa d'un accident ocorregut quan pintava a l'església de Betlem de Barcelona.
- 1956** S'instal·la a Sarrià de Dalt (Girona).
- 1958** 2-II Contrau matrimoni amb Àngela Rodeja.
- 1966** Medalla de Plata de l'Escola d'Arts i Oficis d'Olot.
- 1966-67** Diploma de Secció Grup 2 d'Arts Plàstiques. Ràdio Barcelona.
- 1967** Placa de Plata del Magnífic Ajuntament de Palamós.
- 1965-69** Dóna classes d'Art a l'Institut de Bell-lloc del Pla. Girona.
- 1969** Es trasllada a viure i a treballar a Montjuïc.
- 1969-76** Dóna classes d'Història i Teoria de l'Art a l'Autònoma de Girona.
- 1979** Obra «Estudi d'Art» per pintura, dibuix, escultura i ceràmica.
- 1980** Membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.
- 1980** Catàleg Culturalia. Antològica Fita «La Caixa».
- 1985** Publicació «Vivències». Diputació Girona.
- 1986** Llibre «El dibuix i l'artista» N. Negre. Caixa de Girona.
- 1987** Publicació «Fita Escultura 1939-1987». Ajuntament de Girona.
- 1987** XI Medalla de l'Il·lustre Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Belles Arts i Professor de Dibuix de Catalunya.
- 1987** 45 anys de pintura. Cotxeres de Sants. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
- 1988** Llibre «Fita Vitralls 1956-1987». Joan Vila Grau. Xavier Carbó. Diputació de Girona.
- 1988** Placa de l'Ajuntament de Llançà.
- 1989** Diploma de l'Escola Superior de Relacions Públiques. Girona.
- 1989** VI Presentació del llibre 10 anys d'Estudi d'Art. Caixa de Girona.
- 1990** VI Llibre «Fita Pintura 1942-1989». Diputació de Girona.
- 1990** VI Donació de 16 pintures a la Diputació de Girona.
- 1991** 27-II Medalla d'Or de la Diputació de Girona.
- 1992** XXII Premi d'Art Vila de Palamós IV Premi especial Francesc Galí per la creativitat plàstica. Galeries Tramontan.
- 1992** «Periple d'un any». Llibre editat pel col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona.
- 1994** III Donació de la seva documentació a l'Arxiu Històric. Girona.
- 1994** IX-X. 50 Anys d'Art integrat. Generalitat. Palau Robert. Barcelona.
- 1995** Fundació Jaume Font. Barcelona. Annex a fonoteca.
- 2000** 1-VIII Constitució Fundació Fita.

Restaurant
Albereda

Albereda, 9 - Telèfon 972 22 60 02
17004 GIRONA

Pere Quera

Joiers des de 1887

GIRONA - 17001

Argenteria, 22 - Tel. 972 20 46 90 - Fax 972 20 13 49

Argenteria, 28 - Tel. 972 20 27 65

Sant Antoni Maria Claret, 10 - Tel. 972 22 42 28

PALAMÓS - 17230

11 de Setembre, 36 - Tel. 972 31 48 13

L'ESTARTIT - 17258

Santa Anna, 51 - Tel. 972 76 14 54

FIGUERES - 17600

Lasauca, 1 - Tel. 972 51 15 45

d e s . d e 1 8 8 7

CASA PIÀUME

*Tot tipus d'espardenyes,
sabates per a plantilles,
amples especials per a peus delicats.*

C'Amicus

Clarks
SPRINGERS

Rambla Llibertat, 9-13 - Tel. 972 20 82 01
Tel./Fax 972 20 08 29 - 17004 GIRONA

Celebracions Setmana Santa 2002

CELEBRACIÓ DE LA PENITÈNCIA	RAMS	DIJOUS SANT		DIVENDRES SANT		DISSABTE
	Bened. Rams	Cena del Senyor	Vetlla Eucarística	Via crucis	Celebrac. Passió	Vetlla Pasqual
CATEDRAL (1) —	11h	19h			17h	23h
CARME Dimarts Sant, 20h	12h	19h		11h	18h	20h
MERCADAL Dimarts Sant, 20h	11,30h	20h	22,30h	11h	18h	20,30h
PALAU-SACOSTA —	11h	21h		10h	19,30h	21h
SANTA EUGÈNIA 21-03-02, 20,30h	10,30h	20h	21h	10h	17h	22h
SANT FELIU —	12h	20h		11,30h	17h	20h
SANT JOSEP 22-03-02, 20h	12h	20h		11h	19h	22h
SANT NARCÍS Dimarts Sant, 21,30h	12h	20h	23h	11h	18h	22h
SANT PAU Dimarts Sant, 20,00h	11,30h	20h			12h	23h
SANT SALVADOR Dimecres Sant, 20h	12h	20h		12h	17h	22h
VILA-ROJA 23-03-02, 16h	11h	20h	21,30h	11h	18h	21h
PALOL D'ONYAR —	12,30h				16h	
DOMENY —	12h					
GERMANS SÀBAT Dilluns Sant, 21h		20h		11h		21h
FONTAJAU —					18h	
VISTA ALEGRE Dimecres Sant, 20,15h	12h	20h		11h	18h	22h
COR DE MARIA 22-03-02, 20h	13h	20h	22,30h	11,30h	17h	20h
SAGRAT COR Dimecres Sant, 19h	12,15h	19h	22,30h	11,30h	17,30h	20,30h
SALT-SANT CUGAT Dimarts Sant, 21h	11,45h	20h	22,30h	11h	17h	23h
SALT-SANT JAUME Dilluns Sant, 20h	12h	20h	23h	20h	16,30h	21,30h

(1) Missa Crismal: Dimarts Sant, a les 17h

TOT EN REPARACIONS

el repunt

- material esportiu
- material ortopèdic
- tendes de càmping
- tapissaria
- marroquineria
- roba i complements

CÒPIES DE CLAUS
ACCESSORIS EN VENDA

c/ Canonge Dorca, 47 - 17001 GIRONA
(Cantonada Güell) - Zona Devesa
Tel. i Fax: 972 20 03 06

Ereixa

SABATERS DES DEL 1818

Santa Clara, 48 - Tel. 972 21 48 48
Migdia, 30 - Tel. 972 21 76 76
GIRONA

Mercadal, 7 - Tel. 972 57 03 51
BANYOLES

ART MUSICAL GRABALOSA

LLIBRERIA MUSICAL - GUITARRES
PIANOS - CONTRABAIXOS - CELLOS

TALLER
D'AFINACIÓ
I REPARACIÓ
DE PIANOS

Pl. de l'Oli, 1 (Final Ciutadans) - 17004 GIRONA
Tel. 972 20 29 11 - 972 21 31 27

RIBUGENT

marroquineria

c/ Santa Clara, 40 - 17001 GIRONA
Tel. 972 20 33 83

Pilsa

Servei Assistència
Tècnica Oficial

- MOULINEX
- BRAUN
- UFESA
- PANASONIC
- FAGOR
- TAURUS

- MINIMOKA
- DAIKIN
- S&P

Venda i instal·lació:
Aire condicionat
Bomba de calor

MITSUBISHI ELECTRIC

C/ Pascual i Prats, 8 Baixos - Tel/Fax 972 20 66 96
17004 GIRONA

L'àmfora

BAR-RESTAURANT

El Casal del Hèrnil
MENÚ ESPECIAL SETMANA SANTA

Força, 15 - Tel. 972 20 50 10
17004 GIRONA

Gistalleries Girona S.A.

Ctra. Sant Feliu, 22 - Tel. 972 21 38 16
Fax 972 22 02 21 - 17007 GIRONA

MODELAUTO

RECANVIS **QVD** **D'OCCASIÓ**
VEHICLES D'OCCASIÓ

Ctra Sant Feliu, Km 5 - 17242 QUART (Girona)
Tel. 972 46 92 13 (3 línies) Fax 972 46 90 83

Recuperació de peces de vehicles sinistrats
Totes les marques nacionals i importades
Compravenda d'automòbils

Tradicional Concert de Setmana Santa

A CÀRREC DE LA BANDA DE MÚSICA «**LA LIRA**»
DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL DE
LA ROCA DE VILAFAMES (Castelló)

Director: Màxim Belenguer Seguer

Data: 30 de març del 2002

Lloc: Rambla de la Llibertat

Hora: 12 del matí

Organitza: Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona.

Col.labora: L'Ajuntament de Girona.

COMA

JOIERIA - RELLOTGERIA

ZENITH

Swiss watchmakers since 1865

**MONT
BLANC**

PIERRE BALMAIN

SANDOZ

**NINA RICCI
PARIS**

c/ Nou, 27 - Sant Francesc, 28

Tel. 972 21 68 21 - GIRONA

c/ Sta. Eugènia, 26 - Tel. 972 20 32 48

Venda de vehicles nous i usats
Reparació integral de l'automòbil

NOU SERVEI:

Línia Pre-ITV informatitzada

Travessia Santa Eugènia, 18

Tel. 972 23 44 32 - 17190 SALT

SERVEI ESTACIÓ

Bricolatge - Decoració
Indústria - Llar

Sèquia, 20 (cantonada Jaume I)

17001 GIRONA

Tel. 972 20 40 62 - Fax 972 20 55 22

*Família
Alberch - Sitjes*

*Família
Olivas - Alberch*

LA PASSADA SETMANA SANTA

**PREGÓ
RECALL**

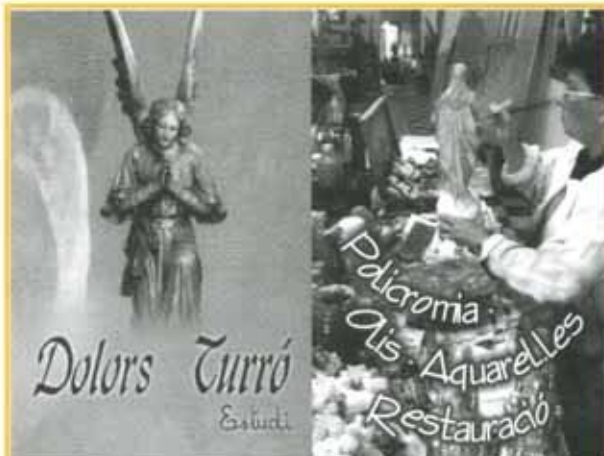
PORTES METÀL·LIQUES

- Residencials
- Comercials
- Industrials
- Automatismes

Avda. Font de la Pólvora, 3 i 5 - Fax 972 22 36 17-17004 GIRONA

Tels. 972 20 82 88 - 972 21 22 55

Dolors Turró
Estudi

Ballesteries, 19
17004 GIRONA
Tel. 972 41 01 93

LÀCTICS ROCACORBA

Recuits • Iogurts • Mató

LÀCTICS ROCACORBA, S.L.
AIGUAVIVA (Girona)
Tel. 972 24 08 83

Pregó 2001: *Abat de Montserrat*

JOSEP M. SOLER

1. Introducció. Records personals de la Setmana Santa a Girona

M'és motiu de gran satisfacció trobar-me entre vostès aquest vespre. Satisfacció personal, perquè des de petit i fins al moment d'iniciar la meua vida religiosa, havia viscut any rere any la Setmana Santa d'aquesta ciutat, en una època en què tot Girona transpirava l'ambient d'a-

quests dies sants. Satisfacció, encara, pel que represento. Quan se'm va demanar de fer aquest pregó, no solament es va apel·lar a la meua condició de gironí sinó també a la meua condició d'abat de Montserrat; avui sóc aquí, per tant, perquè la Junta de Confraries vol honorar el monestir de Montserrat i la seva tasca de servei a l'Església i al País, vol honorar el Santuari que estatja la Patrona de Catalunya, Santa Maria, la Verge Morena.

Els agraeixo, doncs, la invitació i tot el que significa!

Com veuen, la Setmana Santa de Girona no m'és gens estranya. Veure els «manaies» com feien l'estrella a la Plaça del Vi, presenciar tota la processó des d'aquest carrer dels Ciutadans a casa d'una família amiga, contemplar amb l'ai al cor les dificultats per fer desfilars els

passos pel carrer de la Força, venerar la majestat serena del pas del Sant Sepulcre, participar en el final impressionant i devot a les escales de la catedral, tot això forma part de la meua vida d'infant i de jove. També recordo la controvèrsia que suscitava la presència d'algun pas d'un estil més avantguardista. I sobretot l'haver desfilat algun any en la processó del Divendres Sant amb la vesta de la Confraria de Jesús Crucificat, a la qual pertanyien alguns membres de la meua família. I encara, és ben viu el record de la benedicció dels Rams a la catedral, o el rentament de peus del Dijous Sant fet pel Sr. Bisbe, la visita als monuments en un clima de silenci ciutadà impensable avui, la vetlla pasqual.

Puc dir amb tota veritat que la Setmana Santa de Girona ha contribuït notablement a alimentar la meua fe inicial i a fer-me creient. Ho he d'agrair a la meua família, però més àmpliament a l'Església de Girona que amb el baptisme em va acollir en el seu si, i amb la seva vitalitat religiosa em va ajudar a créixer com a cristià.

De tota manera, ara no em voldria entretenir en els records del passat, sinó compartir amb tots vostès una reflexió que ens ajudi a viure millor la primera Setmana Santa del s. XXI.

Em centraré bàsicament en les proces-

sons en tant que són l'element més popular de la Setmana Santa; tenint present, però, d'un manera ben concreta la processó del Sant Enterrament.

Començaré exposant el valor de les processons per acabar parlant de la seva relació amb les celebracions litúrgiques.

2. Valor tradicional de les processons de Setmana Santa

Convé, d'entrada, que valorem positivament les processons de Setmana Santa. Són el patrimoni, gelosament conservat, d'una fe viscuda per generacions mitjançant la meditació dels misteris que Jesucrist realitzà per al bé de tota la humanitat i que l'Església ens ofereix cada any en la celebració de la Gran Setmana. D'una manera especial, cal que hi sapiguem reconèixer, en aquestes processons, l'expressió de la manera de ser d'un poble. D'aquí la seva dimensió folklòrica i cultural afegides a la dimensió religiosa.

Potser a vegades hem desestimat el folklore i totes les formes costumistes d'expressió dels sentiments col·lectius de festa o de plany, com si es tractessin d'una subcultura o de quelcom pertanyent a nivells secundaris de civilització. En aquest cas, una falsa con-

cepció elitista ens voldria apartar de «rebaixar-nos» a cercar el lleure o l'expansió en unes suposades formes menys perfectes o d'un estadi intel·lectual inferior.

Aquesta temptació, em sembla que en el moment present es troba amplament superada, després dels alts i baixos que els canvis de la societat i de la mateixa Església han protagonitzat aquests darrers trenta anys. En efecte, des del punt de vista merament civil, per un costat assistim a noves formes del que podríem anomenar litúrgia cívica: només cal pensar en les cerimònies que envolten els Jocs Olímpics o les manifestacions que passen els trofeus obtinguts. I això, sense moure'ns del terreny de l'esport. Si ens fixàvem en l'àmbit televisiu, que arriba a tota la ciutadania, les mostres encara serien més abundants. Una de molt recent: el lliurament anual dels Òscars del cinema; i, per donar ràpidament més exemples, pensem en les campanades i els concerts d'any nou, en el ritual dels finals d'etapa de les voltes ciclistes o en les cavalcades de Reis.

En un altre àmbit, assistim en la societat civil a un fenomen que ens toca més de prop, perquè és típic de la nostra terra. Em refereixo a les mostres típiques de folklore popular, començant pel fet casteller, passant pels Tres Tombs i aca-

bant per tot el que envolta el món dels gegants (trobades, publicacions, grallers, etc.). En aquest desvetllament folklòric, cal situar-hi, també, el fenomen més específicament cristià dels pessebres vivents, de les representacions de la Passió i de la nova revaloració de les processons de Setmana Santa des del punt de vista de tradició ciutadana.

Al capdavant, la paraula «folklore» s'incorpora a la nostra llengua vers el 1880 - en plena Renaixença- en el sentit de «saviesa o saber tradicional del poble». L'etimologia d'aquest mot ja ens porta a una estimació d'allò que cada poble té de més propi, acumulat al llarg dels segles i obert a noves expansions i inculturacions en les nostres comarques i més enllà. En aquest sentit, ¿no era gairebé exclusiva de l'Empordà la sardana, dansa que ara es balla arreu del país? ¿No eren propis del Baix Camp els castells, coneguts i practicats ara arreu de la nostra geografia? El folklore, doncs, no té res d'anquilosat ni d'atàvic, sinó que consisteix en una saviesa que, com més valorada és pels autòctons, més esdevé un element d'integració dels nouvinguts a casa nostra.

Cert que aquesta expansió que trobem en tantes manifestacions artístiques del poble potser no es dona tant en les processons de Setmana Santa. Si bé

estan escampades arreu, tant el seu significat religiós, seriós, contingut, com la seva limitació en el calendari als dies sants imposen una certa limitació. Amb tot, tinguem ben present que el valor de les nostres processons no li vindrà d'una expansió geogràfica sinó de l'estima que en tinguin els propis protagonistes. Hi ha actes d'aquesta mena que la tradició ha circumscrit a un sol lloc amb característiques úniques -com ara la Patum de Berga o la processó de Verges-, i no per això deixen de tenir interès també per als forans. En tot cas, la lliçó que hem de retenir de tots aquests fenòmens és que hauríem de bandejar definitivament el caràcter pejoratiu que a vegades donem als mots «folklore» i «tradició». Estic se-

gur que comparteixen tots aquest sentiment. Però serà bo que també tots, si cal, augmentem el nostre esforç per fer que l'amor que nosaltres sentim per les processons de Setmana Santa sigui cada vegada més compartit. Així contribuirem a fer que el llegat dels nostres avantpassats doni ànima a la nostra identitat i ens ajudi a sentir-nos més ben arrelats en el nostre patrimoni cultural i religiós.

3. Sentit cristià de les processons

I amb aquesta al·lusió al fet religiós voldria entrar a repassar les connotacions cristianes que tenen les nostres processons i que convé potenciar al màxim. En efecte, vivim en una societat que, després de sentir-se desencisada per la buidor del secularisme i la insatisfacció del consum, cerca en el fet religiós la seguretat indispensable a la condició humana. Ens en podem alegrar, però només fins a cert punt. En efecte, com a cristians convençuts del caràcter únic que té la salvació de Jesucrist, no ens podem donar per satisfets en contemplar com molts contemporanis nostres cerquen una pau d'esperit aliena al compromís a què ens aboca el fet que Crist hagi mort i resuscitat. Si no alimentem la nostra fe a les fonts sòlides de la Sagrada Escripura

i de la vida litúrgica i si no irradiem la nostra fe en l'amor universal de Déu i en la crida a ser conressuscitats amb Jesucrist, de poc ens servirà veure com la gent del nostre temps busca a les palpentes quelcom que els pugui donar el sentit i la joia de viure.

Per aquest motiu, als qui valorem les processons de Setmana Santa, ens convé abeurar-nos en allò que tenen de més cristià. Començant pel simple fet que uns creients avancin ordenadament l'un rere l'altre en un clima de pregària. Això ens ensenya a considerar cadascuna de les manifestacions de la nostra vida com un pelegrinatge fet conjuntament amb molts germans i acompanyats invisiblement pel Senyor. L'Església, seguint la tradició bíblica, ha creat totes les processons per commemorar els misteris de Crist. Entre les més notables, hi ha la de Corpus.

Una de molt significativa, probablement la més popular és la que obre la Setmana Santa: ja endevinen que parlo de la processó dels Rams, que té un gruix litúrgic notable. Constitueix com el pòrtic de la Gran Setmana i ens fa participar dels sentiments d'aclamació del nostre Salvador que tenien els seus contemporanis, però considerant l'entrada de Jesús a Jerusalem a la llum de tot el misteri pasqual de mort i de resurrecció. Per a la nostra gent, la benedicció i la

processó dels Rams tenen el valor afegit de perfecta síntesi entre allò que de més expressiu té la litúrgia cristiana amb la dimensió popular que ja tenia de bon principi, com veiem en el relat de la pelegrina Egèria que a finals del segle IV passà la Setmana Santa a Jerusalem.

Recordaran igualment que la litúrgia de la Setmana Santa conté la processó amb el ciri pasqual a l'inici de la Vetlla de la nit. Aquesta Vetlla és el cim de tota la Setmana Santa. També, en el fons, en cada Eucaristia hi ha -amb més o menys relleu- tres processons: la d'entrada del celebrant amb els fidels o almenys amb els seus ajudants, la dels qui porten les ofrenes i la dels participants que s'acosten a rebre la comunió, sense comptar, en ocasions més solemnes, la de la proclamació de l'Evangeli.

En ella mateixa, tota processó, pel seu sentit de desplaçament evoca el caràcter itinerant i provisional de la vida cristiana, que la Sagrada Escripura ens presenta com un pelegrinatge en la fe; evoca, encara, el sentit de recerca i d'atansament cap a Déu i cap als béns eterns; evoca el sentit comunitari de tota l'assemblea, signe del poble de Déu que avança cap a la plenitud del Regne juntament amb Jesucrist, el seu Capdavanter i Guia.

Trobem, doncs, en tota processó una catequesi més o menys plàstica de la qual

cal aprofitar i subratllar tant com puguem el contingut doctrinal i expressiu. Sí, podem parlar de veritable catequesi en les processons. També en la nostra anomenada del «Sant Enterrament», ja que la instrucció en la fe no la rebem només per l'ensenyament conceptual sinó també mitjançant de la vivència dels sacraments i per mitjà de les serioses expressions populars de la mateixa fe. La processó del Divendres Sant a Girona, plena de seriositat i de silenci, és, doncs, no només una catequesi feta pels carrers perquè ens ensenya que l'Església és un poble de pelegrins, i de pecadors perdonats -penso en els que hi participen com a penitents- que volen expressar el seu agraïment a Déu, sinó també perquè amb els passos que desfilen podem resseguir la passió del Senyor. En la nostra ciutat secularitzada, però plena de persones que sofreixen en el cos o en l'esperit, el pas pels carrers de les escenes que evoquen els sofriments de Jesús manifesta la proximitat del Senyor envers tothom, la seva solidaritat amb tota mena de sofriment, el seu amor fins a l'extrem per totes les persones sense exclusió, sigui quina sigui la seva història personal. En el cas d'aquesta processó del Divendres Sant, hi ha encara un motiu particular, potser desconegut d'alguns de

vostès, que li dona un relleu ecumènic. Es tracta de la tradició de les Esglésies de ritu bizantí -no sols les de confessió ortodoxa sinó també les que estan en plena comunió amb la nostra Església catòlica- que té incorporada a la litúrgia justament una processó del Sant Enterrament. Ens trobem, doncs, en el cas d'una confluència ritual: a Orient plenament formant part de la litúrgia i a Occident amb un caràcter més devocional, però en ambdós casos amb una gran força d'evangelització i d'estimació popular. Permetin-me d'entretenir-me breument a descriure aquest ritu que té lloc durant les vespres del Divendres Sant, perquè és un testimoniatge eclesial de gran contingut espiritual.

Tot queda centrat en el tapís anomenat «epitafi» que és un vel ricament brodat en el qual hi ha representada l'escena de la sepultura del Senyor. L'epitafi és col·locat a l'altar i, damunt d'ell, l'evangelari. Després dels salms vespertins, de les lectures i dels cants convenients, s'inicia una processó en què el celebrant principal porta l'evangelari i quatre concelebrants l'epitafi damunt el cap, a manera de tàlem. El col·loquen en una taula amb baldaquí i és honorat amb encens, aigua beneïda i flors. Tot el poble passa a besar l'evangelari i la imatge de Crist

brodada en la tela i rep com a record una d'aquelles flors i l'aspersió amb aigua perfumada.

Deixin-me, encara, completar aquesta sumària descripció amb el text d'un dels cants que acompanyen el ritu:

«Oh Crist, en veure-us penjat al patíbul, vós que sou Déu i Creador de totes les coses, aquella que us havia concebut virginalment cridava en la seva tristor: «Fill meu, on se n'ha anat la bellesa del vostre cos? No puc suportar veure-us injustament crucificat; afanyeu-vos, doncs, ressusciteu, per tal que jo també contempli la vostra resurrecció d'entre els morts al cap de tres dies»».

Tots els cants d'aquesta celebració bizantina tenen aquesta melangia, però associen la mort en creu i la sepultura a la resurrecció. Aquesta característica la trobem també en textos de la nostra litúrgia del Divendres Sant, en la línia de l'Evangeli segons sant Joan que juga amb el doble sentit del concepte «enlaira-ment», el qual evoca alhora la crucifixió i l'enaltiment de la glorificació, perquè veu la creu tota transfigurada per la resurrecció. És una bona lliçó, la que ens dóna aquesta pedagogia de l'Església, tant a Orient com a Occident, per tal que no visquem els dies sants amb un sentit dolorista desencarnat, sinó associant als dolors de Jesús els del nostre món,

sempre contemplant l'horitzó diàfan de la resurrecció.

4. Complementarietat entre litúrgia i devoció popular

¿Tenen sempre, les nostres processons de Setmana Santa, aquest sentit de la globalitat del misteri de Crist i el to, serè i seriós alhora, que escau als qui volem viure la fe tal com l'Església ens l'ofereix? Almenys aquest ha de ser un punt de referència i fins i tot d'autocrítica en el nostre desig de millorar qualitativament les processons.

Per a fer aquesta avaluació, sempre caldrà referir-se a la complementarietat entre celebracions litúrgiques i devocions populars, sense oblidar de corregir la tendència massa espontània de trobar-nos bé en aquestes devocions i potser de no deixar-nos alligonar prou pel missatge i la força sacramental que ens ofereix la celebració dels misteris de Crist tal com ens el dóna l'Església en la seva litúrgia. No és fer cap tort a ningú reconèixer que aquesta complementarietat i aquest equilibri a vegades han trobat dificultats d'aplicació. Durant segles, el poble cristià vivia evidentment de la força sacramental de la litúrgia, però, després, el fet que

aquesta fos celebrada, concretament a occident, en llatí i amb ritus no sempre prou comprensibles motivà que, a la pràctica, la gent visqués sobretot de devocions. I aquí cal dir que d'entrada no sóc contrari a les devocions. La paraula «devoció» expressa precisament la nostra consagració, la nostra dedicació radical a Déu realitzada en el baptisme i la seva actualització. Però una cosa és la devoció com a actitud vital que es manifesta en un determinat tipus d'accions i una altra les devocions enteses com unes pràctiques individualistes i rutinàries, que són només un ritual que cal complir.

Per això és d'agrair l'esforç del moviment litúrgic i tota l'obra del Concili Vaticà II de fer-nos anar més a les arrels bíbliques i de purificar la fe del poble cristià fins a formar en cada creient una personalitat forjada pels salms. Una personalitat que el vostre senyor bisbe Jaume definia en una rellevant intervenció en el Concili Tarraconense de 1995:

«La pregària en tant que modela l'esperit, l'identifica i el consolida. Partint dels salms i mitjançant els salms, la persona que els va repetint un dia i un altre, un any darrere l'altre, a poc a poc es va convertint en «l'home bíblic». «L'home bíblic» és aquell que té com a preu de la se-

va vida el Déu absolut, «el jo sóc el qui sóc», provident, fidel, gelós perquè estima fins a les entranyes, que no ens estalvia els alts i baixos ni les sotragades de la vida, però és amb nosaltres, silenciosament però hi és, que no ven duros a quatre pessetes com algunes devocions sortosament passades, que acull, que al final sempre perdona, que és PARE.

«L'home bíblic» que, a més, avui és el que es manté dempeus -com Maria al Calvari- davant del poc resultat del nostre treball evangelitzador, de l'eclipsi de la fe, de l'horitzó tancat [...], capaç de recomençar cada dia amb el cor tendre sense mesquineses».

De quina manera les expressions de religiositat popular, i per tant, les processons, han de prolongar la vida litúrgica de l'Església sense substituir-la, ho digué ben clar el Vaticà II:

«[Els exercicis piadosos] han de regular-se de manera que, atenent els temps litúrgics, s'harmonitzin amb la litúrgia, en certa manera en derivin i hi condueixin el poble, perquè la litúrgia, per la seva naturalesa, els sobrepassa moltíssim» (Sacrosantum Concilium 13).

I el «Catecisme de l'Església catòlica»

resumeix aquest principi i reabilita les devocions populars:

«Fora de la litúrgia dels sacraments i dels sacramentals, la catequesi ha de tenir en compte les formes de la pietat dels fidels i de la religiositat popular. El sentit religiós del poble cristià sempre ha trobat la seva expressió en formes variades de pietat que envolten la vida sacramental de l'Església, com la veneració de les relíquies, les visites als santuaris, els pelegrinatges, les processons [...], etc.» (n. 1674).

Els principis, doncs, són clars. A la pràctica, però, tothom sap que l'equilibri no ha estat sempre harmoniós. Al nostre país mateix, per exemple, en els immediats anys després del Vaticà II coincidiren diversos factors desestabilitzadors. En primer lloc, el final d'un règim polític de nacionalcatolicisme provocà en els ambients catòlics més oberts una desestima de tot el que fos actes de culte ostentosos i amb presència oficial d'autoritats. Per altra part, una aplicació potser massa unilateral de la reforma litúrgica féu caure moltes manifestacions de pietat popular, i especialment algunes processons. En aquesta caiguda també hi havia una comprensible desestima de tot el que pogués

representar presència de l'Església al carrer.

El resultat no fou pas una unànime potenciació de la litúrgia sinó la persistència de moltes devocions populars, amb participació o no dels pastors de l'Església. El cas més flagrant desgraciadament el constitueixen encara avui algunes processons de Setmana Santa del Baix Llobregat, sense presència de preveres, amb caràcter un xic anticlerical. Però també és cert que les coses han evolucionat. A nivell d'Església s'ha anat valorant molt més la religiositat popular i tothom ha reconegut que, purificada de possibles adherències tirant a superstició i ben harmonitzada amb la litúrgia, és un factor evangelitzador de primer ordre. Us puc dir, amb tot el convenciment, que és molt positiva l'experiència que, en aquest camp, d'uns anys ençà fem a Montserrat, i sé que és un fenomen constatable en altres santuaris.

De fet, ja fa més de deu anys, en el III Congrés Litúrgic de Montserrat, un sacerdot que sempre ha treballat en ambients populars i que ara és bisbe auxiliar de Barcelona, monsenyor Joan Carrera, tractant el tema «De la religiositat popular a un cristianisme popular», deia:

«En general, [el poble cristià] necessita compensar el predomini de

la paraula a les celebracions amb tot allò que permeti una participació més activa. Pujar a un cambril a besar una imatge o encendre un ciri, a part de la devoció específica que manifesta, respon, moltes vegades, a la necessitat d'expressar-se amb signes a l'abast. L'aprofitament de tots els signes plàstics de la litúrgia té una gran importància. En aquesta línia, la supressió dràstica de les processons comença a ser revisada. Tant per Setmana Santa com per Corpus, algunes comunitats tornen a aquestes formes actives de pregària litúrgica, netejades, naturalment, de les deformacions que un dia van aconsellar la seva eliminació».

5. Conclusió

La litúrgia constitueix l'eix central de la vida espiritual cristiana; la font i l'aliment de l'espiritualitat. Però això no significa que totes les pràctiques d'espiritualitat que no siguin litúrgiques no tinguin el seu valor. Algunes són fins i tot necessàries per a una espiritualitat profundament arrelada en la litúrgia. D'altres tenen la pròpia validesa, encara

que quedin més allunyades de la celebració litúrgica.

Cal buscar una integració personal i comunitària de totes les pràctiques de la vida espiritual al voltant de la litúrgia. Perquè són elements que es fecunden mútuament. Pertoca a la catequesi i a la pastoral mostrar com la litúrgia pot i ha d'unificar tots els elements que possibiliten una espiritualitat rica. En aquest sentit, cal veure la processó del Divendres Sant com un perllongament de la litúrgia d'aquell dia, que se celebra a la tarda, i culmina amb la proclamació de la passió segons sant Joan i amb l'adoració de la creu, «l'arbre» que ha portat «el goig a tot el món», com una meditació dels passos de la passió i com un «Sant Enterrament» mentre esperem amb fe l'esclat de la resurrecció celebrada i participada en la Vetlla Pasqual.

Vostès, doncs, han mantingut encesa la flama de la processó del Divendres Sant i, després d'un cert temps de decaïment, li han sabut donar una nova dignitat. Els en felicito. Vostès estan particularment dotats d'experiència per saber valorar tant en el vessant religiós com en el cultural, i fins en el sanament folklòric, aquesta tradició. I, perquè és tradició, cal saber transmetre-la. No dubto que també ho sabran fer.

Aquí caldrà tota la imaginació i l'enginy,

tota la traça i fins i tot el sentit de discerniment, per tal de no sols mantenir la processó en tota la seva màxima esplendor actual, sinó també per aportar-hi les innovacions que els temps suggereixin. Sempre, això sí, en una tònica de més gran complementarietat amb la litúrgia, de superació d'un eventual folklorisme poc seriós, d'agermanament entre les variades sensibilitats de les persones que intervenen en la seva preparació i en la seva execució. I sobretot, amb una gran capacitat de comunicar a tots els ciutadans i als qui vénen de fora a participar de la processó del Sant Enterrament la fe vigorosa en el Crist que ens ha estimat fins a l'extrem.

He citat abans un dels cants que en la litúrgia bizantina del Divendres Sant

acompanya la processó del Sant Enterrament. Permetin-me que, per acabar, en citi un altre, aquesta vegada un de la processó del Dissabte Sant, quan els orientals transporten novament i ofereixen a la veneració dels fidels el tapís del sepulcre o epitafi:

«Quan vau davallar a la mort, vós que sou la vida immortal, vau matar el regne de la mort amb l'esclat de la vostra divinitat; i quan vau ressuscitar els morts de les estances de sota la terra, tots els poders del cel us van cridar:

«Crist vivificador, Déu nostre,
glòria a vós»».

I amb aquesta expressió de glòria al Crist Senyor de la vida, no desitjo altra cosa que augurar-los una santa Pasqua!

Recull Fotogràfic

SETMANA SANTA 2001

- 1.- Junta de Confraries
- 2.- Sant Isidre i Sant Galderic
- 3.- Confraria de la Passió
- 4.- Confraria de Sant Honorat
- 5.- Manaies
- 6.- Pas del Sant Sepulcre
- 7.- Confraria del Davallament
- 8.- Purissima Sang

Albert Clotas Figueres

c/ Ballesteries, 16 - Tel. 972 48 50 40
17004 **GIRONA**

*Magatzems
La Palma*

Llenceria i Roba Interior

Sta. Clara, 48 - Tel. 972 20 42 83
Pl. Marquès de Camps, 16
Tel. 972 22 04 55 - 17001 **GIRONA**

AG

ADROHER GERMANS

MATERIAL ELÈCTRIC IL·LUMINACIÓ
ELECTRODOMÈSTICS IMATGE & SO

MATERIAL ELÈCTRIC:

c/ Agudes, 4-6 - 17006 **GIRONA** - Tel. 972 23 71 11
c/ Mas Torrents, 45 - 17300 **BLANES** - Tel. 972 33 00 58

IL·LUMINACIÓ:

Avinguda Jaume I, 13 - 17001 **GIRONA** - Tel. 972 20 05 19

ELECTRODOMÈSTICS/IMATGE & SO:

c/ Agudes, 1-3 - 17006 **GIRONA** - Tel. 972 23 14 11
c/ Mas Torrents, 45 - 17300 **BLANES** - Tel. 972 33 00 58

SETMANA SANTA 2002

COL.LABORACIONS

«Com més prop de la font, més neta és l'aigua»

per: JAUME CAMPRODON
Bisbe emèrit de Girona

Cada edat de la vida té el seu encant i la seva importància, de tal manera que pel camí del diàleg les diferents generacions poden convertir-se en una mena de vasos comunicants. Si és veritat que els anys porten la càrrega de les xacres, també ho és, de veritat, que situen en un turó on la mirada s'eixampla i les experiències passades forneixen criteris per escrutar el futur. Els profunds canvis de l'època actual afecten la més petita flama de vida, també els sentiments i les manifestacions religioses. Si no fos així, faria pensar que vivim als núvols. No donar-hi importància, equivaldria a trepitjar el més sagrat que el ser humà porta dins. És un fet que en qüestió de dues generacions la pràctica religiosa regular ha baixat en picat. Tanmateix no pocs actes

religiosos de caire popular, passats uns anys de desconcert, han adquirit un pes que no havien tingut mai. És clar que hi ajuden diverses circumstàncies: la facilitat de traslladar-se, la necessitat de mantenir relacions humanes gratuïtes i sense pressió perquè no, la ferida del cor que busca el remei en el transcendent. Els humans som incapaços per nosaltres mateixos de donar una resposta satisfactòria a les grans preguntes que afecten l'home des que habita aquest món. Entre aquestes manifestacions religioses hi podem situar les processons de Setmana Santa, força de les quals han superat la crisi dels anys setanta. Diuen que «com més prop de la font, més neta és l'aigua», d'aquí que per augurar-les hi un futur significatiu convé arribar-se a les fonts.

La trama complexa que suposa organitzar la processó del Sant Enterrament pels carrers de Girona, les energies que es gasten generosament per assolir la deguda dignitat, convergeixen en l'objectiu de donar un testimoni de creients i una visió dels fets de la Passió de Crist, el Senyor? No cau en el món dels possibles que el mateix treball gratuït i responsable de tots els qui hi prenen part, la preocupació per la dignitat de l'espectacle i el cerimonial no deixin temps per preguntar-nos més serio-

sament que Pilat: «¿Què és la veritat?» «Com més prop de la font, l'aigua és més neta». A l'origen del fet de les confraries hi trobem «El foment de la pietat, l'exercici de la caritat i l'increment del culte públic al propi patró», en el nostre cas els fets de la Passió.

Atents als «signes dels temps» sentim la crida de Déu: -Sóc aquí!- sobretot mitjançant les persones, els grups i els països necessitats. L'encert de les Confraries de donar una resposta a aquest clam justificaria la seva permanència i donaria garanties de futur. Per aquest camí la processó del Sant Enterrament pels carrers de la ciutat pot esdevenir una paraula profètica generadora de vida i un anunci explícit de l'Evangelí. Déu ho faci.

Maintenance des Confréries des Pénitents

per: ANDRÉ LACRAMPE

Guardo un bon record de la nostra trobada, el 5 i 6 de maig del 2001, a la *Maintenance des Confréries des Pénitents a Avignon*. Adreço amb molt de gust el missatge següent al vostre Programa Oficial, en ocasió de les celebracions de la Setmana Santa, tan viscudes per les nostres Esglésies locals.

Els dies de Setmana Santa estan plens de contemplació i de servei, de silenci i de fe, d'esperança i de joia. Ens condueixen amb Crist a l'etern matí de la Resurrecció.

Com a Bisbe d'Ajacció per a Còrsega i Consiliari General de la Maintenance, sóc conscient de la presència activa dels confreres en les nostres Esglésies locals.

Des de fa dècades, les confraries-moviments d'Església configuren les nostres comunitats cristianes cridades a ser acollidores i missioneres.

Pel vostre baptisme, vosaltres contribuïu amb la vostra aportació a la vida de la litúrgia, sobretot amb ocasió de les grans festes religioses.

L'experiència d'aquesta tradició espiritual en el si de les confraries ha de permetre el renovellament interior de cadascú.

Com a membres de les confraries, per la vostra condició de laics, viviu enmig del món. La vostra missió és, per tant, la de ser testimonis de Crist allà on viviu, allà on treballeu. No perdem de vista a Crist mort en la Creu. Les nostres creus, transformades per l'amor, esdevenen, com la seva, fonts de vida.

La victòria de Crist ressuscitat ens obre un futur ple d'esperança. El món necessita el vostre testimoniatge individual, conjugal, familiar, professional i eclesial.

QUI PORTARÀ EL MISSATGE DE L'EVANGELI?

És l'Església, és a dir, cadascun de nosaltres, en el doble estat descrit per l'Evangelista Mateu de «sal de la terra» i de «poble posat dalt d'una muntanya»,

- «Sal de la terra» per una presència activa i vigilant en la vida quotidiana.

- «Poble posat dalt d'una muntanya» per la nostra participació dinàmica en les assemblees visibles on nosaltres proclamem la nostra fe.

Jo us convido, en comunió amb el vostre Bisbe, els vostres sacerdots, els vostres consiliaris, a vetllar curosament per l'equilibri d'aquests dos pols de «sal de la terra» i de «poble posat dalt d'una muntanya», de manera que les vostres intencions, els vostres gestos, els vostres comportaments, expressin realment el vostre compromís de confreres, al servei de Crist i de l'Església.

Ens cal ser testimonis de Crist Ressuscitat.

Ens cal escampar per la terra la vida, l'amor i la pau.

Visquem la joia de la Pasqua!

ANDRÉ LACRAMPE

Evêque d'Ajaccio pour la Corse

Aumônier général de

la Maintenance des Pénitents.

ALARMES ANTIROBATORI

PROTEC·GIRONA

- SERVEI TÈCNIC 24 HORES
- MÀXIMA PROFESSIONALITAT
- CENTRALCONTROL 24)
- CENTRAL PRIVADA D'ALARMES

**SEGURETAT
- FIABLE -**

EMPRESA HOMOLOGADA PER DGS NÚM. 996

Saragossa, 21 - Tels. 972 21 42 21 - 972 21 31 09
Fax 972 21 18 32 - 17003 GIRONA

VIERNES

LLUM I SO

SONORITZACIÓ I
LLUMINOTÈCNIA PROFESSIONAL
SERVEI DE LLOGUER D'EQUIPS

c/ Carne, 123 - GIRONA
Tels. 972 20 30 43 - 972 20 21 99 - Fax 972 22 72 64

El Sitjar

CULTIU i VENDA
DE PLANTES

Camí del Sitjar, s/n - Tel. 972 24 41 45
17190 SALT (Girona)

Molts itineraris i un sol camí

per NARCÍS-JORDI ARAGÓ

Si hi ha un qualificatiu que no es pot aplicar al recorregut de la processó del Divendres Sant és el d'inamovible; la característica que ha tingut al llarg de l'últim mig segle ha estat justament la d'una extrema mobilitat. Un repàs als programes successius de Setmana Santa permet comprovar que els retocs d'itinerari han estat constants, a remolc de la vitalitat o la decadència de les confraries, de l'evolució urbanística de la ciutat i dels canvis en la vida religiosa, política i social.

El primer recorregut

La processó del Sant Enterrament de Girona prové de dues antigues processons: la de la Puríssima Sang, que sor-

tia el dijous, i la de la Passió i Mort, que sortia el divendres. Ambdues van desaparèixer durant la República i, després de la Guerra Civil, una disposició episcopal va determinar que es convertissin en una de sola, «*de suerte que dicha manifestación adquiera la mayor solemnidad posible*». El 1946 es va crear la Junta de Confraries, i el recorregut d'aquell any, transcrit literalment del programa, va ser el següent: «*Escalinata de la Catedral.- Sota portes.- Subida del Rey Don Martín.- C. Lobo.- Galligans.- C. Barca.- Caldereros.- Ballesterías.- Quatre Cantons.- Platería.- Av. Generalísimo.- Puente de Isabel II.- Calle Gral. Primo de Rivera.- Fontanillas.- Plaza de San Francisco.- Rambla José Antonio.- Puente Alférez Huarte.- Calle del Carmen.- Albareda.- Plaza de España.- Ciudadanos.- Iglesia del Carmen*».

Era un recorregut llarguíssim, d'acord amb els criteris triomfalistes de l'època; es creia que fer desfilar la processó el major nombre de carrers era la manera d'atorgar-li «*la mayor solemnidad posible*».

Del Galligans a la Gran Via

A partir de l'any següent, s'elimina de l'itinerari el barri del Galligans, i es baixa

directament per Sant Feliu a les Ballesteries. La resta de la ruta s'inverteix: després de passar la Rambla es continua per la rambla Verdaguer i es torna pel carrer Nou, el pont de Pedra, la Plaça del Vi i Ciutadans fins a l'església del Carme. No és fins el 1951 que la processó torna al seu punt d'origen, la Catedral, repetint el trajecte de les Ballesteries i de la pujada de Sant Feliu.

En els anys successius, les variacions són freqüents: de 1952 a 1954 es torna a l'itinerari de 1947 pel que fa a la riba esquerra de l'Onyar. De 1955 a 1961, el curs que es modifica és el de la riba dreta: es passa primer per Ciutadans i la plaça del Vi i es torna per la Rambla.

A partir de 1962, en plena eclosió del nacional-catolicisme, es revifa l'obsessió per allargar el recorregut. Ara l'antiga plaça del Gra s'ha convertit en un carrer i això permet prescindir del pas per Fontanilles: del carrer Nou es va fins a la Gran Via i es torna per la nova avinguda de Sant Francesc. Durant els anys 1965 i 1966, el periple encara es complica més: passat el carrer Nou, la processó travessa la Gran Via, discorre per la plaça del Marquès de Camps, gira pel carrer Àlvarez de Castro, desfila per un tram de la Gran Via, baixa per Sant Francesc i, per

la part final del carrer de Santa Clara, retorna al pont de Pedra. Quan els Manaies arriben a aquest punt, s'han d'aturar per deixar passar la cua de la processó; això dóna la sensació gratificadora d'un acte celebrat en olor de multituds.

La crisi i la recuperació

A partir de 1967, eliminat el pont de l'Alfèrez Huarte, la construcció d'una plataforma -encara sense nom- sobre l'Onyar permet utilitzar-la per al retorn. S'aprofita l'ocasió per suprimir l'anada a la plaça del Marquès de Camps, escenari que havia resultat més aviat inhòspit.

Durant els anys 70 -Concili Vaticà II i agonia

de la dictadura-, la processó trontolla, sofreix diverses crisis i algú pensa seriosament a suprimir-la.

El reduït seguici d'aquella època abandona l'afany de grandeses i torna a la vella fórmula de l'estret carrer Fonta-

nilles. Fins i tot, en algun cas, es limita a desfilars només pel marge dret de l'Onyar. Però a partir de 1982 hi ha un nou punt d'inflexió. La crisi s'ha superat i la processó, vençuda l'etapa de l'aliança Església-Estat, esdevé una manifestació

popular amb participació creixent i una vitalitat inesperada. L'eu-òria de la recuperació es tradueix en el fet de tornar a la Gran Via, a partir de 1984. L'any 1989 es planteja un canvi notable: es reincorporen els carrers del rei Martí, Galligants i Barca i s'opta, en canvi, per no travessar el riu: del Galligants i la Plaça del Vi es va directament a la Rambla. Entre 1990 i 1996 es manté el recorregut pel barri del Galligants, però es torna a la banda

esquerra del riu, fins al carrer de Fontanilles (amb l'excepció de 1992, en què no es va al Galligants i es torna a la Gran Via). A partir de 1991, com ja s'havia fet l'any 1946, es passa pel carrer de l'Albareda.

D'acord amb les circumstàncies

Tot aquest llarg període d'oscil·lacions i de solucions recurrents desemboca en un nou itinerari, seguit des de 1997 fins al 2001. Desapareixen del recorregut els dos extrems: el barri del Galligants i la zona del carrer Nou i la Gran Via. La processó baixa per Sant Feliu, passa per Ballesteries, Cort-Reial, plaça de l'Oli, Ciutadans, plaça del Vi i pont de Pedra i, per primera vegada, abandona la Rambla i troba la manera de no repetir les Ballesteries. Passat el pont de Pedra, aprofita el remodelat carrer de Santa Clara per arribar a la plaça de la Independència i al passeig de Canalejas, des d'on el seguici, abandonats els passos, travessa l'Onyar pel nou pont de Sant Feliu i va a la Catedral per Calderers, pujada de Sant Feliu i Sobreportes. Ens trobem, doncs, davant d'una processó que no obeeix a un traçat tradicional i immutable. Ben al contrari, s'adapta un i altre cop a les circumstàncies i ho fa, amb alts i baixos, enmig de vacil·lacions i contradiccions. Mitjançant els seus múltiples recorreguts, s'escriu amb línies sinuoses però elo-

qüents la història de la Setmana Santa gironina, sotmesa als canvis de la ciutat, al vaivé de l'Església i a l'evolució del món. Les mutacions de criteri i d'actitud han influït en l'estructura de la processó i s'han traduït en els diferents mapes dels seus itineraris. Podríem dir, doncs, amb el poeta, que «se hace camino al andar». Allò que importa és avançar, sigui quin sigui el camí, perquè com afirma la dita, «tots els camins duen a Roma». Totes les rutes són vàlides per refer el carrer de l'Amargura i arribar alhora al Gòlgota de fa vint segles i als innumbrables calvaris del nostre temps.

Misses als Dolors

HORARI DE LES MISSES:

Cada dimecres, fins el Quinari, del 30 d'octubre del 2002 fins el 26 de març del 2003, la Santa Missa se celebrarà a les 19 hores.

Des del Quinari d'enguany fins el 23 d'octubre, la Santa Missa se celebrarà a les 20 hores. S'ha acordat fer horari d'estiu i d'hivern diferenciats a petició de la gent que assisteix a la Missa, i s'ha acordat fer coincidir el canvi d'horari de les misses amb el canvi oficial d'hora. Aquest any per caure el Quinari uns dies abans del canvi oficial d'hora avancem l'horari de les 20h. a partir del Quinari.

MISSES:

FEBRER 2002: Dies 6, 13, 20 i 27

La festa del dia 2, Primer Dolor de la Mare de Déu: La Presentació, es trasllada al dia 30 de gener. La festa del dia 17, Els set Sants Fundadors de l'ordre servita, es trasllada al dia 20 de febrer.

MARÇ 2002: Dimecres dies 6, 13 i 27

QUINARI del 18 al 22. Dia 22, Divendres de Dolors. Cada dia Missa a les 20 hores, i Divendres de Dolors Misses a les 12 i a les 20 hores. Cada dia 1/2 hora abans de la Missa hi haurà Exposició del Santíssim i res de la Corona a la Mare de Déu. També s'atendran confessions.

Divendres dia 29, DIVENDRES SANT: Processó del Sant Enterrament.

ABRIL 2002: Dimecres dies 3, 10, 17 i 24

MAIG 2002: Dimecres dies 8, 15, 22 i 29.

La festa del dia 4, Sant Pelegrí Laziosi, es trasllada al dia 24 d'abril.

La festa del dia 8, Santa Maria mitjancera de totes les gràcies.

JUNY 2002: Dimecres dies 5, 12, 19 i 26

La festa del dia 12, Sant Antoni M. Pucci.

La festa del dia 19, Santa Juliana Falconieri.

JULIOL i AGOST 2002: No hi ha misses

SETEMBRE 2002: Dimecres dies 4, 18 i 25

La festa del 23 d'agost, Sant Felip Benici, es trasllada al dia 4 de setembre

15 de setembre: MARE DE DÉU DELS DOLORS. Missa a les 20 hores.

OCTUBRE 2002: Dimecres dies 2, 9, 16, 23 i 30

NOVEMBRE 2002: Dimecres dies 6, 13, 20 i 27

La festa del dia 17, Tots els difunts de l'ordre servita, es trasllada al dia 20.

DESEMBRE 2002: Dimecres dies 4, 11 i 18

La festa del dia 27, Sant Joan Evangelista, es trasllada al dia 18.

GENER 2003: Dimecres dies 8, 15, 22 i 29

FEBRER 2003: Dimecres dies 5, 12, 19 i 26

La festa del dia 2, Primer Dolor de la Mare de Déu: La Presentació es trasllada al dia 5 de febrer.

La festa del dia 17, Els set Sants Fundadors de l'ordre servita, es trasllada al dia 19 de febrer.

MARÇ 2003: Dimecres, dies 5, 12, 19 i 26

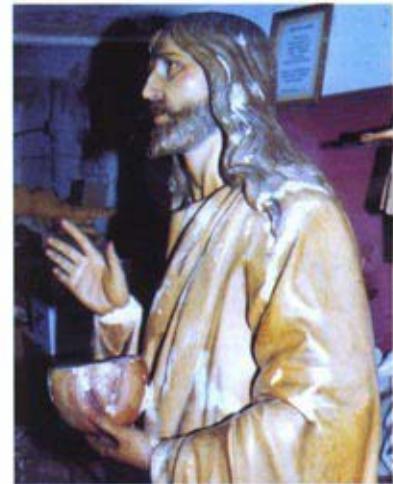
ABRIL 2003: Dimecres dies 2, 9, 16 i 23

QUINARI del 7 a l'11, cada dia Missa a les 20 hores. Dia 11, Divendres de Dolors. Misses a les 12 i a les 20 hores..

Divendres dia 18, DIVENDRES SANT: Processó del Sant Enterrament.

Restauració dels Passos - CONFRARIA DE SANT HONORAT

per ANNA M. VALLMAJOR
Confraressa de Sant Honorat

En la línia de restauració dels passos que acompanyen la processó del Sant Enterrament del Divendres Sant, enguany li ha tocat al pas de la Institució de l'Eucaristia de la Confraria de Sant Honorat.

La talla del pas és obra de l'escultor Joan Carrera i Dellunder (1888-1952). Aquest artista gironí, prolífic en temàtica religiosa, havia realitzat també la talla del pas que acompanya la Confraria de Sant Isidre Llauredor i Sant Galderic.

El pas de la Institució de l'Eucaristia, que representa l'Últim Sopar, està format per tres figures: la de Sant Joan i la de Sant Pere, en representació dels dotze apòstols, i la de Crist. Aquestes imatges

estàn representades dins la tradició iconogràfica més habitual: Sant Joan, home jove de cabells llargs; Sant Pere, persona de més edat amb cabells i barba rinxolats, i un Crist barbat de rostre siríac. La restauració del pas ha estat encarregada a la polifacètica Dolors Turró que, des de fa sis anys té el seu estudi al carrer de les Ballesteries. Aquí són companya la pintura a l'oli, l'aquarel·la, la pintura sobre seda, la policromia i la restauració. La seva temàtica és bàsicament religiosa, treballa envoltada de figures de pessebre, sants i de la seva gran passió: els àngels, en una atmosfera que podríem qualificar d'oasi de relaxació. Es va iniciar en les tècniques de

restauració de la mà d'una monja del convent de Sant Daniel i en un taller d'Olot, i amb aquests coneixements, amb il·lusió i tenacitat, ha anat fent la seva pròpia recerca i creació.

El primer pas de Setmana Santa que va restaurar Dolors Turró va ser el de l'Entrada Triomfal de Jesús a Jerusalem. El treball va ser laboriós i llarg -set mesos- perquè constava d'onze figures que estaven força deteriorades. La Setmana Santa de l'any 2000, el pas ja restaurat va acompanyar la Confraria de Jesús i els Nens. Des del mes d'octubre passat les

figures del pas de la Institució de l'Eucaristia han estat al taller de restauració i, a grans trets el procés ha estat el que explicà Dolors Turró: primerament van ser netejades i després tractades per tal

de matar els corcs que les afectaven. Per tancar les esquerdes i forats que tenien s'hi va aplicar una pasta a base de cola de conill d'elaboració pròpia. Un cop allisada la pasta afegida, es van pintar les figures a l'oli en diverses sessions, procurant respectar els colors originals, que eren a base de sienes i terres.

Posteriorment s'hi

ha aplicat una pàtina per aconseguir un acabat envellit i per últim, un vernís de protecció.

Un cop col·locades les figures dalt del pas s'hi han efectuat els últims retocs perquè l'efecte del conjunt sigui perfecte.

**US CONVIDEM A VEURE-HO EL
DIVENDRES SANT**

DIA A DIA AMB VOSTÈ

A Hipercor i Tiendas El Corte Inglés, treballem dia a dia per continuar oferint-li tota la qualitat i el servei que espera de nosaltres.
Cada dia. Amb vostè.

Tiendas

El Corte Inglés

Creus dels Improperis

per PEP VILA

*"El poder sentència/un reu lligat de mans"
(Setmana Santa, Salvador Espriu)*

Des de fa temps alguns historiadors de la cultura han pres en consideració per al seu estudi els dibuixos, els alfabetes, les caplletres, els ornaments, les marques, sanefes, orles que figuren a les escriptures ordinàries, estampes i gravats, que guarden els nostres arxius i biblioteques. Els registres i protocols notarials, els manuals d'acords de les corporacions, la documentació mercantil, els dietaris de la Generalitat de Catalunya, conserven mostres d'aquest quefer. Són anotacions personals, marcades per la seva espontaneïtat, copiades a les guardes, als folis preliminars, a les contracobertes, a l'inici o final d'un capítol. Defugen de les formalitats dels escrits curialescos, de la prosa solemne i eixuta dels contractes, dels acords, de les lletres reials, etc. Van associats als gustos

Dibuix d'una rudimentària crucifixió del segle XV (Arxiu Municipal de Girona).

Portada d'una edició catalana de la "sanctissima passió", editada per Ernest Moliné (Barcelona, 1908). Hom pot observar algunes semblances de composició amb el primer dibuix.

Gravat del segle XVII amb la figura de Jesucrist envoltada dels instruments de la Passió.

personals dels escrivans als quals s'encomanava la redacció d'aquests volums. Són dibuixos de caire privat, sovint emotius, que servien per provar l'estat de la ploma, la qualitat de la tinta (*probationes calami*), per perfeccionar la cal·ligrafia de l'escrivà de torn. A més dels dibuixos hi ha també versos profans, versets bíblics, fragments de proses diverses sense solta ni volta. Tots aquests gargots, dibuixos caracteritzats per la seva tosquetat, sense cap valor artístic, perquè l'escrivà només volia donar relleu a les seves expressions més íntimes, són molt interessants per a la història de l'escriptura i del dibuix. D'aquests "grafitti notarial" n'hi ha de profans i de religiosos. En una exposició celebrada amb el títol *El ninot de l'escriba* (Arxiu Històric de Girona, 1999) mossèn Gabriel Roura els qualificava de "grafies beatífiques". En els manuals notarial de l'Arxiu Històric de Girona que es van mostrar en aquesta exposició, apareixien, entre d'altres, una escena del Calvari amb la Verge i Sant Joan, un segon dibuix en el qual un soldat clava la llança a Jesús crucificat. A l'època medieval la religiositat omplia tots els àmbits de la vida quotidiana. El misteri de la mort i resurrecció de Crist era molt present en el calendari festiu anyal. Les creences religioses estaven molt arrelades en l'imaginari col·lectiu. La representació de la Passió de Jesucrist es vivia en el sermonari, en la trona, en l'esce-nificació de misteris, a la litúrgia. Aquesta simbologia ha arribat, amb alts i baixos, fins als nostres dies. El costum d'exposar les "armes de Crist", arrenca dels segles XIII-XIV amb l'expansió de l'art gòtic. Era un costum heràldic, de la mateixa manera que les famílies nobles es procuraven un escut nobiliari amb els emblemes familiars. Les armes les trobem també en els retaules,

en la vestimenta, en els devocionaris, llibres d'hores, breviaris de reis com el que posseïa el rei Martí, avui a la Biblioteca Nacional de París. Segons el folklorista mallorquí Gabriel Llompart (*Religiosidad Popular*, Mallorca, 1982) a les esglésies mallorquines encara perviu la tradició d'exposar durant la Setmana Santa, a cada costat del presbiteri, uns estendards de la passió, anomenats des de l'època medieval vexil·les, de color violaci, que porten pintats els instruments de la passió, que s'utilitzaven en les cerimònies de l'exposició de la relíquia de la Vera Creu. També s'usaven com a motiu ornamental a les desfilades processionals de Setmana Santa, en els viacrucis del Rams. Aquestes vexil·les han passat més tard a ser patrimoni de les confraries de la Passió. Aquests estendards, tal com passava amb alguns vitralls, eren una forma plàstica, un llenguatge figurat, per tal de mostrar als fidels els patiments de Jesús.

El dibuix medieval

A l'Arxiu Històric de l'Ajuntament de Girona, en un manual on es registrava la relació d'embargaments fets a instància de particulars (1422- 1432), en el lligall (XXV.2. 7.), s'hi conserva el primer d'aquests dibuixos de la crucifixió que, bàsicament, motiva el comentari en aquestes pàgines. La prova, en suport de paper, apareix en una guarda, enganxada amb cola, a la coberta posterior del manual, enquadrada amb pergamí. Les mides de la caixa del volum són 217x 296 mm.

En aquest dibuix Jesús es representa mort. Ben segur

Creu dels impropers dibuixada a la ploma, en un manuscrit d'una passió vigatana del segle XVIII (Arxiu Municipal de Vic).

Gravat del segle XIX, amb un Nen Jesús més antic, que porta les insígnies de la Passió brodades a la vestimenta.

Gravat llenguadocià del segle XVIII en el qual es mostra la miraculosa Santa Creu de la muntanya de Péchiuat, plantada per Bartelhemey Roubau, pastor de Ventabren.

Cobles devotas del set dolors de Maria Santíssima, de Banyoles, editades a la impremta de Tomàs Carreras (Girona). L'orla que emmarca les cobles conté dibuixats els impropèris de la passió.

que l'escrivent, en un acte pietós, volia donar a entendre que la nostra vida havia de ser imitació de la passió i crucifixió de Jesucrist. A dreta i esquerra dels braços de la creu del pal vertical, trobem els impropèris. En gravats posteriors els trobem reunits i simètricament situats, presents en l'ornamentació d'algunes confraries, a les creus que desfilen a les processons de Setmana Santa, en alguns altars. Són una derivació dels *tropaeum* romans, quan els vencedors penjaven en un arbre les despulles de l'enemic: casc, cuirassa, escut, llança. En el cas de la creu es representen els trofeus de la passió: la llança, la canya, els assots, la túnica, els daus, l'orella de Pere, el gall que va cantar tres vegades, la corona d'espines, el martell, les tenalles, etc. Joan Gustems i Gustems, prevere, en el seu llibre *Los símbolos de Jesucristo* (Barcelona, Balmes, 1982), ens aclareix el simbolisme del Sol i la Lluna. Signifiquen l'obscuriment simultani dels dos astres en el moment de la crucifixió de Jesucrist. Una altra explicació seria que mentre la naturalesa divina és el Sol; la humana es representa mitjançant la Lluna, un cos sense llum, que només té brillantor a través d'aquest astre. Segons sant Gregori el Gran: "La Lluna es pon en les sagrades lletres com a expressió de la debilitat de la carn, perquè mentre decreix durant alguns dies del mes, manifesta la caducitat de la nostra naturalesa mortal". El calendari lunar ens expressa el misteri de la mort-resurrecció mitjançant de les diverses fases de la lluna: nova, creixent, plena, minvant.

Els impropèris són uns cants de la litúrgia, uns versicles que es canten a l'ofici de Setmana Santa, durant l'adoració de la Creu. Dos cantors entonen les injúries o els retrets que Jesús va dir als jueus per la seva ingratitud.

Recordem el poema de Jacint Verdaguer *Què t'he fet, oh poble meu?*: "Què t'he fet, oh vinya impura,/ jardí un temps del meu amor,/ que ets per tots font de dolçura,/ i ets per Mi font de dolor?" Com hem apuntat, la creu dels impropersis, de majestàtiques proporcions, es fa present en l'ornamentació de moltes esglésies, en la simbologia dels altars d'algunes confraries de la passió, en les processons d'aquestes diades de "cel pàl·lid, terra silenciosa, bleix de quimera en l'aire, aclaparament en les coses, expectació en l'univers", tal com ho escriu Prudenci Bertrana a les pàgines de la seva novel·la "L'Impenitent". En algunes d'aquestes processons de Setmana Santa, com a la d'Olot, els penitents, amb vestes de penitència, desfilaven amb els instruments de la passió. Els figurants portaven l'escala, la canya, una bossa amb les trenta monedes de la traïció, la corona d'espines, la trompeta, un joc de claus sobre un coixí, les tenalles, etc. A Girona, la Reial Arxiconfraria de la Passió i Mort tenia una creu dels impropersis que, a principis del segle XX, va fotografiar V. Fargnoli. Des de 1951 desfila a la processó gironina una creu de la Real Arxiconfraria de la Puríssima Sang, decorada per Narcís Masó.

Evolució del gènere

Els altres gravats dels segles XVIII i XIX, amb els quals il·lustrem aquesta col·laboració, recullen també, des de diversos angles, la tradició de simbolitzar els impropersis. Es fan presents en estampes devotes, entre les pàgines d'un manuscrit vigatà de la passió, entre la roba folgada d'un Nen Jesús, en uns goigs banyolins. Hi figuren la bossa que exemplifica la traïció de Judes, el calze del Sant Sopar, la llanterna de quan prenen Jesús a l'hort amb les cordes per lligar-lo; una mà que representa la bufetada, la columna, la corona d'espines, els assots, el gall, els claus, els daus, les escales per davallar-lo, el martell, etc.

Creu d'Impropersis. Arxiconfraria de la Passió i Mort.

SANTA LUCIA

ASSEGURANCES

VIDA, PLANS DE JUBILACIÓ, DECESSOS, ACCIDENTS,
 ROBATORI, INCENDIS, RESPONSABILITAT CIVIL,
 VIDRES, COMBINATS DE LA LLAR,
 COMERÇOS I OFICINES, EDIFICIS I COMUNITATS
 D'HABITATGES, TALLERS I INDÚSTRIES, AGRARIS...

AGÈNCIA A GIRONA: Sta. Eugènia, 18, 1a

Tel. 972 20 19 88

c/ Hortes, 10
 17001 GIRONA
 Telèfon 972 22 76 26

MICHELIN

PNEUMÀTICS
GIRONA

Tel. 972 20 33 71

Trobada de Jesús i Maria al Camí del Calvari

per RAMON J. CABEDO CLAUS O.P.
Consiliari Espiritual Confraria Silenci

No consta a cap escrit canònic de la Bíblia el possible trobament de Jesús amb Maria, la seva Mare, quan ell era conduït amb la creu a coll camí del Calvari. Però això no és cap destorb perquè la devoció cristiana hagi establert un moment en el que Maria anés a trobar-se amb el seu Fill, perquè sí que consta a l'evangeli de Joan la presència de Maria al peu de la Creu. Aquesta realitat suposa un moment anterior en què la Verge va al trobament del seu Fill que camina cap al Calvari i que es realitza en algun lloc del recorregut.

Al poble de «San Cristóbal Verapaz», de Guatemala, d'on vaig ésser rector durant tretze anys, celebren la Setmana Santa amb molta solemnitat i devoció, organitzen fins a set processons des del

Diumenge de Rams fins al Diumenge de Resurrecció. El Divendres Sant, pel matí, de 9 a 12 hores, fan la processó del Viacrucis. Baixen la imatge de Jesús de Natzaret, portant la creu a l'espatlla, des del temple del Calvari fins al temple parroquial; la processó és pausada, el trajecte és curt, amb freqüència es fan parades demanades per la gent devota, que sol·licita que el tauler del pas giri fins a posar la imatge de cara a la casa del sol·licitant.

Arribats a cert punt del recorregut, els joves que porten el pas de Sant Joan, surten de la processó, i a pas lleuger, se'n van al temple parroquial, a on hi ha unes senyores preparades amb les imatges de la Verge Dolorosa i Santa Maria Magdalena. Segons la llegenda, em van comen-

tar, que quan l'apòstol Joan va veure que s'emportaven Jesús per crucificar-lo, va anar corrent a informar la Verge Maria. A la processó del poble «verapacense» els joves van i tornen tres vegades per informar el punt en què es troba la processó. Al segon avís, les senyores treuen les imatges del temple i les col·loquen al costat de la porta. Al tercer avís, les senyores surten en processó per fer la trobada de Maria amb el seu Fill.

«San Cristóbal Verapaz» té una plaça central amb jardins, que és quadrada i els seus quatre carrers s'allarguen, donant lloc a les quadrícules ciutadanes. El temple parroquial s'aixeca al costat est de la plaça i al carrer del costat oposat, el del costat oest, es realitza la cerimònia ritual del trobament de les imatges de Jesús i Maria. És quasi el migdia i una multitud de gent embarra tota la plaça per presenciar la cerimònia. Després de fer-se unes reverències, una senyora surt del públic i llença cap a Jesús els pètals de roses que porta en un cistell. Tot seguit prossegueix la processó fins al temple parroquial, on es continuen

fent altres rituals religiosos, referents a la celebració del Divendres Sant.

Aquesta narració que sembla una crònica de successos, té un significat profund, en el sentit de la fe cristiana. Les escasses dades que ens donen els Evangelis sobre Maria, durant el període de la vida adulta de Jesús, donen a entendre que en el grup de dones que el seguien estava present la Verge, que varen acompanyar-la fins a Jerusalem. Maria va ésser la primera deixeble de Jesús, perquè va ser la primera a conèixer i acceptar la missió de Jesús, va ésser la primera creient i va anar creixent en la seva fe, escoltant les paraules i les obres de Jesús i meditant-les i, al seu interior va arribar a presentir,

abans que els apòstols, la mort violenta cap a la que caminava el seu Fill, veient l'odi de les classes dirigents d'Israel, intuïa el sacrifici redemptor. Ho va comentar alguna vegada allò del seu Fill? Si el mateix Jesús ho va dir als deixebles amb anticipació dels fets, no té sentit que es mantingués reservat i tingués secrets amb la seva Mare, el mateix que participaria amb ella que als «tres dies resuscitaria» com anuncien els mateixos

Evangelis. Maria coneixia tot el que havia de succeir-li al seu fill, i això no obstant, pel gran amor que els unia, una espasa de dolor travessà el seu cor, quan veié Jesús que s'acostava cap a ella amb la cara blanquinosa per la debilitat, ensagnada, amb la corona d'espines al cap, carregant la pesada creu per un carrer de Jerusalem.

No li va ésser permès abraçar-lo ni tampoc dir-li unes paraules. Però sí que hi hagué un diàleg silenciós que es va realitzar mitjançant les seves mirades, més eloqüent que llargs discursos; fou una comunicació rica en sentiments d'amor i patiment, de fortalesa i de consol, de pau i de companyia, en compartir els mateixos pensaments i sentiments de comunió amb el Pare. La Mare dona coratge al Fill a seguir el camí de dolor, perquè segons el pla diví de Redempció, la salvació dels homes està en l'acceptació de l'amor més gran que cap altre ha tingut per ells, que es fa palès en l'ofrena que de la seva vida fa Jesús per amor als homes.

Es diu que Maria és corredemptora, perquè acompanya Jesús tota la seva vida fins el sacrifici de la creu, compartint amb ell, per la fe i l'obediència a Déu, la seva obra redemptora.

ÒPTICA

Amadeu Agustí

ÒPTIC DIPLOMAT

Plaça Catalunya, 8 - Telèfon 972 20 42 28 - 17003 GIRONA

PINBOS

SUPREM

Oficines: c/ del Prat, 23 - Apartat 33

Telèfon 972 84 01 00 (5 línies)

Telefax 972 84 23 57

17430 STA. COLOMA DE FARNERS (Girona)

AGUA MINERAL NATURAL

**Font
Selva**

Sant Hilari Sacalm (Girona)

Records i reptes en la Processó del Divendres Sant

per RAMON MUNTADA i ARTILES

El propassat mes de desembre el bisbe Carles Soler i Perdigó va prendre possessió com a novell cap i pastor de la diòcesi de Sant Narcís i Sant Feliu. També enguany s'ha elegit Joaquim Velayos com a nou president de la Junta de Confraries de la ciutat de Girona. Ambdós, cadascun en la seva funció, són garants de la processó del Sant Enterrament als carrers de la nostra ciutat. L'entrada de nous protagonistes fa que necessàriament finalitzin etapes. D'aquí, que sigui inevitable reconèixer i agrair la tasca feta per compromesos confreres com els expresidents Jaume Gauchia, Vicenç Cànovas, que morí l'any passat, i el ja emèrit bisbe Jaume Camprodon.

Amb la relectura d'antics programes de la Junta de Confraries, hom pot fer-se una idea de la fructífera espiritualitat (re)sorgida amb la reinstauració de la processó

un cop passada la guerra civil. El bisbe Josep Cartaña concentrà esforços en el camp de la pietat popular i uní les dues processons existents aleshores, en una de sola, la del Divendres Sant. Al mateix temps, marcà una línia d'espiritualitat a la qual s'hi acolliren nombrosos cristians que dinamitzaren i reconstruíren la religiositat popular malmesa per la penosa guerra civil. En aquesta època inicien la seva singladura fins a nou noves confraries. Algunes d'elles, es vertebraren a l'entorn dels sindicats verticals, com és el cas dels funcionaris de correus amb l'Associació de Cavallers de Ntra. Sra. del Pilar (1940). D'altres responien a espiritualitats concretes, com succeí amb la Confraria del Silenci (1944) creada per les congregacions marianes. En aquella època d'eufòria col·lectiva en la recuperació de tradicions, també fou creada una Jun-

ta de Confraries (1946) amb la principal comesa de coordinar una acció conjunta en el desenvolupament de la Processó. Tot i que la florida inicial d'associacions es traduí en abundosa i estimulada aflluència de confreres a les processons, en les primeres dècades de la postguerra, amb el pas del temps, l'envelliment de molts components de la Junta de Confraries i les cada cop més minses ajudes econòmiques de les institucions oficials, causaren una davallada lenta però progressiva que també migrà l'assistència i participació en la processó. El pontificat del Dr. Narcís Jubany (1964-1972) va coincidir plenament amb aquest període de canvi i de crisi. El prelat de la Selva, conscient i sensible als forts vents de renovació que bufaven dins l'església, regularitzà continguts de pastoral i de litúrgia, bo i aplicant les doctrines del Concili Vaticà II. Si bé aquestes necessàries reformes en l'església gironina desvetllaren dinamisme i il·lusió a una part del poble fidel, també foren motiu de discussió i tensions per un altre sector, que hi veia interpretacions arbitràries en els canvis. La processó del Divendres Sant no resultà aliena al clima de recessió del catolicisme conciliar ja que, convertida aquesta nova orientació, deixà de ser processó litúrgica. Tot i això, el bisbe Jubany, en un ferm i incondicional vot de confiança assistí durant alguns anys a la

processó, fent-se partícep i solidari del moment que travessava aquesta manifestació popular. En aquest clima extremadament difícil i problemàtic, arriba el nomenament del Dr. Jubany com a arquebisbe de Barcelona i la seu gironina quedà vacant dos llargs anys. Això tampoc no ajudà a solucionar la dèbil conjuntura.

El relleu episcopal del bisbe Jaume Camprodon encaminà la tensa situació que demanava un nou enfocament. Les confrontacions i contrarietats viscudes fins aquell moment, es feren punyents quan, per part d'alguns rectors desencisats de l'esperit associatiu, es qüestionaren sobre la continuïtat, funcionalitat, viabilitat i existència de la processó. Tot i que els inicis dels seus 28 anys d'episcopat foren certament difícils, se superaren les contrarietats amb molt d'esforç i amb el pas del temps. Les vicissituds que s'anaven deixant enrere i la incidència negativa en la qual es trobava abocada la processó, serví per dur a terme una purificació necessària de les confraries. En aquesta darrera dècada la processó del divendres Sant ha experimentat significatives dignificacions tant en aflluència i participació com en la recerca del sentit que justifica la seva vigència. Cada vegada ha estat més compromesa l'acció dels confreres que s'han sentit interpel·lats pels Misteris

Sants i han donat uns fruits esperançadors. N'és un exemple la reedició del programa de la Junta de Confraries de l'any 1989 després de 19 anys de silenci. Així mateix, han resultat de gran ajuda les reflexions i al·locucions que planerament el bisbe Camprodon ha exposat cada divendres sant a les escales de la Catedral. L'explicació del contingut del missatge evangèlic dels Misteris de la Passió, Mort i Resurrecció, ha estat una excel·lent aportació que ha actuat com una llavor que actualment ha donat fruits. A partir d'ara, tan sols resta esperar que els nous protagonistes, amb el llegat de les generacions passades, conreïn les seves tasques amb renovada il·lusió per poder-hi dibuixar línies de futur que facin entrar aire evangèlic rejuvenit en el camp de la pietat popular. Convindria que el nou ordinari, com a autoritat espiritual competent i tenint en compte la resolució núm. 74 del Concili Provincial Tarracòense, vetllés per les forces vives que es mouen i es manifesten en la processó i per tal de promoure un fructífer enfocament pastoral. Per part de la Junta de Confraries, així com de les confraries que hi participen, fóra bo arraconar les puntuals divergències i discrepàncies que hi puguin haver i que desdibuixen l'esperit cristià, per poder convergir i unificar objectius en un apropament fraternal.

La mateixa realitat any rere any, acaba demostrant que les confraries encara són necessàries i operatives en el marc de la religiositat popular i també són l'única font espiritual on hi beuen nombrosos cristians que, amb autenticitat, admiració i agraïment la defensen en nom de la pietat, la tradició i la modernitat.

c/ Santa Maria, 28-30-32
 Tel. 972 20 42 00 - 972 21 32 12 (3 línies)
 Fax 972 20 12 28 - 17003 GIRONA

ELECTRICITAT	Josep Pla
AIGUA	Tel. 972 17 19 74
GAS	Àngel Vila
CALEFACCIÓ	Tel. 972 42 83 74

Ctra. Mas Prat, s/n - SANT GREGORI (Girona)

AGRAÏMENTS

Al Sr. JAUME GAUCHIA
expresident de la
Junta de Confraries
Setmana Santa
de Girona, pels seus
anys al servei
d'aquesta institució.

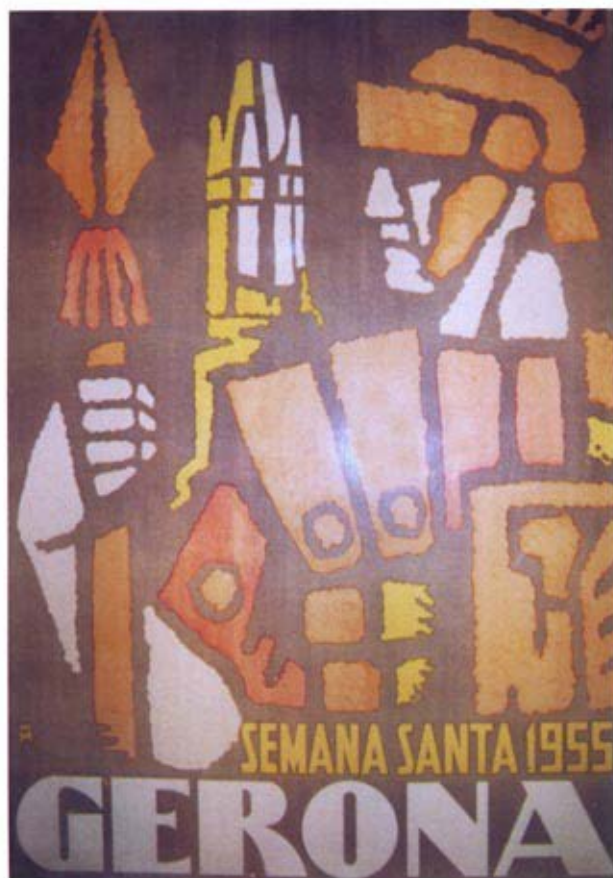
In memoriam
pel traspàs del
Sr. JOAN VIÑAS BORA
pregoner en dues
ocasions de la
Setmana Santa
de Girona,
i cristià compromès.

La Junta vol agrair
la col.laboració de tota
la gent que ha fet possible
poder editar el llibret
de la Processó del
Sant Enterrament de la
Setmana Santa 2002.
Des d'aquí convidem i
animem a tothom a
participar-hi.
Ben cordialment,

JUNTA DE CONFRARIES DE GIRONA

Reproducció dels nostres cartells

ANYS: 1955 - 1956 - 1957 - 1958

**SEGUINT LA INICIATIVA DELS DARRERS ANYS,
LA JUNTA DE CONFRARIES
US OFEREIX LA REPRODUCCIÓ DELS
QUATRE CARTELLS SEGÜENTS**

Rosell *electrònica*

c/ Pau Birol, 16 - 17005 **GIRONA** - Tel. 972 40 70 07 - Fax 972 40 60 20

Litúrgia de la Resurrecció

per: JOSEP M. FONALLERAS

Fa uns anys vaig escriure un poema per als Manaies amb la vana pretensió de pintar un quadre de la Setmana Santa Gironina i d'escriure un elogi de la confraria on habitava el meu pare i on ara s'hostatgen els meus fills. Aleshores, ja fa molts anys, jo era un manaia jove (la qual cosa és demostrable) i un escriptor molt jove (la qual cosa, almenys pel que fa al substantiu, no és tan evident). No cal dir que amb aquell poema vaig tenir un èxit relatiu a la confraria i un notable èxit davant dels meus pares. Amb prou feines en recordo un vers i, francament, no em faria cap gràcia que els amics que ho guarden tot ara em sortissin amb un exemplar d'aquell full solt que es va incorporar al programa de la Setmana Santa de fa no sé quants anys.

Dic que hi mirava de pintar un quadre,

però em quedo curt. La pretensió era reproduir els sons, les olors, les atmosferes que m'envoltaven en aquells anys. Ara que hi penso, em sembla que tenia una mica de refistolament modernista i una mica de reble, tot plegat amanit amb moltes gotes d'ingènua efervescència juvenil. Però no els volia pas parlar d'això. Aquell poema (diguem-ne així) m'ha vingut a la memòria a l'hora de pensar quina cosa podria dir jo, avui, més de vint anys després, sobre el Divendres Sant a Girona. M'explico. Als anys vuitanta, el descrèdit de la tradició va instal·lar-se a la ciutat. Els vents de les inquietuds socials i culturals anaven per un altre costat. La mateixa jerarquia eclesiàstica no veia amb gaire bons ulls una processó que no lligava amb la sensibilitat del moment. Les demostracions de la fe es recloïen, aleshores, en l'esfera privada i qualsevol presència exterior era vista més com una herència d'un passat recent i no gaire galdós que no pas com una festa popular. Verges era diferent -pel pedigrí de la història- i també ho era Andalusia -per tota una altra sèrie de raons. El fet és que a Girona la processó era a punt de naufragar. Amb la tenacitat d'uns i l'amor propi d'uns altres -i gràcies al pas

del temps, no ho oblidem!- la cosa es va reconduir i, ara la Setmana Santa, lluny de veure's com un vestigi ranci és al capdavant de l'oferta turística, un més dels alicients que, en època de vacances, fa que els visitants s'aturin a Girona.

Entre aquelles setmanes santes de la Girona grisa i les actuals i acolorides setmanes santes de l'excursió cultural, potser hi hauria d'haver un terme mig. Jo el trobo, em disculpin, en el record d'aquells meus versets d'adolescent.

En l'elogi a l'esclat de la primavera, en la persistència d'unes olors i d'uns sorolls que ens transporten a la infantesa, en l'ambient previ a la processó, en aquell anar amunt i avall de carrers costeruts i humits.

La processó, que és el referent, que és el punt central, m'interessa menys que la litúrgia que l'envolta.

Certament una litúrgia més laica que no pas religiosa. Una litúrgia que és exemple i mirall de la vida que reneix, del sol pacífic que acotxa la tarda del divendres. És una litúrgia, si m'apuren, que em parla més de la resurrecció que no pas de la mort.

El nostre Calvari

per J.G.G.

Ara farà cinc anys que el nostre consiliari Mn. Riera va demanar als membres de la Junta de Confraries, la nostra participació en el «Viacrucis» al calvari gironí. La junta va accedir a participar-hi i va presentar tres punts o aspectes que necessitaven una solució urgent per al bon funcionament del Viacrucis.

- 1.- Buscar les condicions més favorables per tal que la gent gran pogués participar en l'acte.
- 2.- Disposar de diversos lectors per llegir les estacions del Viacrucis.
- 3.- Habilitar les estacions i el camí on es desenvolupa el Viacrucis, reparar la Capella i vetllar per la seva conservació.

En referència al primer punt esmentat, i després d'una entrevista amb el regidor Sr. Sobrequés, es va arribar a un acord amb l'empresa que gestiona el «Tren Gerio» per portar a la gent des del pont de pedra fins al final de les muralles i un cop acabat l'acte tornar-los al punt de sortida.

Per les lectures de les diverses estacions es va decidir comptar amb membres de la Junta i d'altres persones assistents a l'acte.

Pel que fa a la conservació del calvari, cal dir que és la part més difícil ja que està exposat a tot tipus de «bretolades» i al pas del temps.

Amb el consentiment de Mn. Riera i del Bisbat, es va acordar invertir les aportacions i donatius dels fidels per reparar, mantenir i conservar aquest patrimoni.

Es va requerir els serveis de l'empresa CAIBA per comprovar l'estat de conservació de la teulada de la capella. Desperfectes que van resultar ser més nombrosos i de reparació urgent com: la col·locació de teules noves per evitar les filtracions d'aigua, repassar les canalitzacions, reparar el lateral dret de la capella danyat per la humitat i per accions malintencionades incíviques i pintar les diferents estacions del Viacrucis.

Aquesta primera actuació va ser possible gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament de Girona, de l'empresa CAIBA, de les aportacions dels fidels i de la Junta de Confraries. Arribats a aquest punt, els pròxims objectius de restauració són: canviar o reparar les rajoles de les capelletes. Arreglar les reixes que estan deformades, col·locar les creus que faltin, instal·lar un dipòsit d'aigua i un lavabo i finalment pintar tant l'exterior com l'interior de la Capella.

MUNTADA
ADVOCATS

JOAN Bta. MUNTADA i BATLLE

Advocat

Agent de la Propietat Immobiliària - Administrador de Finques

JOAN Bta. MUNTADA i ARTILES

Advocat

Agent de la Propietat Immobiliària - Gestor Administratiu

RAMON MUNTADA i ARTILES

Advocat

c/ Nou, 27, pral. - Tel. 972 20 04 34 - 972 20 08 87 - Fax 972 41 18 01
e-mail: muntada@bbvnet.com - 17001 GIRONA

ARTS I METALLS
CARMANIU

FABRICACIÓ PRÒPIA - CASA FUNDADA L'ANY 1930

Trofeus - Copes - Plaques - Pins - Medalles - Clauers
Articles d'empresa - Gravacions - Restauracions
Objectes Regal - Artesania - Repujats - Dissenys especials
Creacions Exclusives - Escultures - Reproduccions, etc...

c/ La Salle, 27-29 - 17002 GIRONA
Tel. 972 21 85 03 - Fax 972 21 81 58
<http://www.carmaniu.com>
E-mail: carmaniu@carmaniu.com

evian
esport & salut

c/ Bernat Boades, 50 - Tel. 972 22 41 09 - GIRONA

IMPREMTA PAGÈS, SA

c/ Can Planas - Paratge ca l'Aulet, s/n
Tel. 972 42 01 07 - Fax 972 42 22 67
e-mail: impremtapages@mx4.redestb.es

GIMNÀS

UN NOU ESTIL DE GIMNÀS

SERVEIS:

GIMNÀSTICA DE MANTENIMENT - MUSCULACIÓ
MASCULINA I FEMENINA - SAUNA - SOLÀRIUM
HIDROMASSATGE - SERVEI MÈDIC
REHABILITACIÓ - AERÒBIC - FUNKY

HORARI:

De dilluns a divendres de 7 del matí a 11 de la nit
Dissabtes: de 9 a 1 del migdia. De 4 a 8 del vespre.

Ronda Pare Claret, 25
17001 GIRONA
TELÈFON 972 20 93 66

Primer fabricant de neó a Girona amb 40 anys de professionalitat

RÈTOLS LLUMINOSOS

NEON

laser

AL SERVEI DEL RÈTOL I LA IL·LUMINACIÓ

Neó • Metacrilat • Vidre • Llautó • Coure • Alumini • Vinil • PVC
c/ Carme, 72 - Tel. 972 20 03 49 - Fax 972 22 32 33 - 17004 GIRONA

Hotel Carlemany

- Espai per les seves celebracions familiars, banquets i casaments fins a 220 persones.
- Truquins 972 21 12 12 i escolleixi el seu menú a partir de 27€.

Plaça Miquel Santaló
17002 Girona
E-mail: carlemany@grn.es
www.carlemany.es

KARLA

D E C O R A C I Ó

KARLA DECORACIÓ
C/. Ballesteries, 22 - 17004 GIRONA
Tel. 972 20 59 14 - Fax 972 20 79 02

 MAKRO PAPER

**MAGATZEMS
CABRUJA**
societat anònima

ARTICLES DE PAPERERIA I D'OFICINA

Travessera de Sta. Eugènia, 12
17190 SALT - Girona
Tel. 972 23 40 11
Fax 972 23 00 22
e-mail: mcabruja@teleline.es

ENCO

Aplicacions d'Enginyeria i Control

Travessia Canades, 2, 5è 1a
Tel. 972 22 06 88
Fax 972 41 17 76

Pins de les Vestes de les Confraries

REALITZATS EN ANYS ANTERIORS

Confrare de Jesús i els Nens

Confrare de Sant Honorat

Confrare de Sant Isidre Llaurador i Sant Galderic

Confrare del Silenci

Confrare de la Santa Faç

Confrare de la Passió

Confrare de la Puríssima Sang de NSJ

Confrare del Davallament

Confrare dels Dolors

Guàrdia Noble de la Confraria del Sant Sepulcre

**NOUS
D'AQUEST
ANY:**

- Confrare del Sant Sepulcre
- Confrare de la Passió i Mort

Tenen un preu de
2,40 Euros,
que es destinen a
subvencionar els actes
que s'organitzen.
Es poden trobar
mitjançant les confraries
o bé durant l'exposició
a l'església dels Dolors.
Moltes gràcies!!

